

Giới thiệu Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ

Thể loại: ngôn tình, xuyên không, cổ đại

Mọi chuyện xảy ra vô cùng bất ngờ chỉ trong một cái chớp mắt mọi người sẽ như thế nào nếu có một ngày, khi thức dậy trong một căn phòng xa lạ, và khi biết rằng mình đã xuyên không, xuyên không đúng vào truyện tiểu thuyết? Còn nhân vật chính trong Niên Niên này xuyên vào một game, cô phải xuyên vào hết tiểu thuyết này đến tiểu thuyết khác để thay đổi số phận của nữ phụ5

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

À, đây là truyện mới của ta nhé mọi người. Mong mọi người ủng hộ nha, Thanksssss mọi người rất nhiều. Moahhhhhhhhhhhh <3 <3 <3 <3 <3 <3

Niên Niên chớp chớp hai mắt, việc đầu tiên là cô nhìn thấy trần nhà trắng xóa, ặc, đây đâu phải nhà mình. Cô cố gắng gượng người ngồi dậy, quan sát xung quanh căn phòng. A, thì ra đây là bệnh viện, nhưng cô nhớ mình rất khỏe mạnh, sẽ không có chuyện mình vào bệnh viện.

Bỗng cánh cửa mở ra, một người đàn bà lạ mặt bước vào, bà nắm lấy tay Niên Niên, hai hàng nước mắt chảy ra, hỏi Niên Niên:

-Tiểu Bạch, con giờ như thế nào?

Niên Niên thờ người ra, Tiểu Bạch là ai, ta là Niên Niên, Niên Niên mà

-Tiểu Bạch là ai, bà là ai?

Người đàn bà ấy nghe vậy thì càng khóc lớn hơn, miệng hét lên

-Bác sĩ...Bác sĩ...Bác sĩ...

Ông bác sĩ vội vàng chạy vào, người đàn bà ấy hỏi:

-Bác sĩ, vì sao con tôi như thế này vẫn không biết tôi là ai?

-Cố phu nhân, bà đừng lo lắng, đây chỉ là di chứng sau cú ngã của tiểu thư.Nhưng Cố phu nhân đừng lo, mỗi ngày Cố phu nhân chỉ cần bôi cho tiểu thư những kí ức hồi đó thì tiểu thư sẽ nhanh chóng nhớ lại thôi.

-Được, vậy người đi đi.

Ông bác sĩ đi ra ngoài, giờ trong phòng chỉ còn lại Niên Niên và người phụ nữ ấy. Bà lại nắm tay cô lần nữa, giọng nghẹn ngào:

-Con gái, là mẹ đây. Mẹ tên là Thường Tuệ, con tên là Cố Bạch Bạch. Ba của con tên là Cố Ninh, con còn có một người em trai, tên là Cố Phong. Con có nhớ ra ai không?

Đây là những cái tên rất thân quen a. Ở đâu nhỉ? Ở đâu nhỉ Hình như là... là..., a,tên trong truyện ngôn tình mà hôm qua cô mới đọc thì phải.

~~~~~Quay về quá khứ một chút nào~~~~~

Giờ đã gần 11 giờ đêm. Niên Niên vẫn còn chat với cô bạn thân Tiểu Nhạc của mình.

Niên Niên:Truyện hay lắm đấy Nhạc Nhạc ạ.

Tiểu Nhạc:Lo mà ngủ sớm, mai còn phải đi làm

Niên Niên: Rồi, Niên Niên sẽ ngủ sớm, Nhạc Nhạc ngủ trước đi, truyện chỉ còn lại 2,3 chương nữa thôi.

Nhắn tin xong, Niên Niên cố gắng cày cho xong truyện. Đọc xong, Niên Niên cảm thán mấy câu:

-Nữ phụ này trong truyện thật ngu ngốc, vì những chuyện không đáng mà hành hạ mình, nếu như ta, ta sẽ không hành hạ bản thân mình như thế.

Xong rồi Niên Niên tắt máy tính ngủ. Gần đến cái giường thì một cơn nhức đầu xuất hiện, nhức đến nỗi khiến cho Niên Niên ngất đi.

~~~~~Trở lại hiện tại~~~~~

Nhớ lại việc hôm qua, cô đúng là đã ngất đi a. Trước đó còn chê nhân vật nữ phụ đó nữa a. Không lẽ vì vậy mà ta đã... đã xuyên không làm nữ phụ hay sao?

Hết chap 1 rồi, truyện này ta cũng có đăng trên facebook, cũng chỉ mới được 2 chương a. Ta lần đầu viết trên wattpad, cần mọi người ủng hộ. Thank you vinamilk nha:3:3:3

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Niên Niên dù không nhớ tên truyện, nhưng vẫn nhớ đến nội dung của truyện. Truyện này thật hết sức hấp dẫn. Cố Bạch Bạch thích nam chính từ hồi còn nhỏ, có thể gọi là thanh mai trúc mã. Hai người đều là hôn phu của nhau. Nhưng một ngày, nữ chính có cái tên Vương Nhi lại xuất hiện.

Cũng chỉ là sói đội lốt cừu, Niên Niên khinh bỉ nhân vật nữ chính này. Lúc nào cũng tỏ ra yếu đuối, hiền dịu, đằng sau những tính cách giả tạo đó là tâm địa độc ác, lúc nào cũng giăng bẫy Bạch Bạch, để cho mọi người hiểu lầm cô.

Nhưng Cố Bạch Bạch thì lại quá tội nghiệp. Sống thật với tính cách của mình, có gì sai? Yêu người thanh mai trúc mã, có gì sai? Người khác cướp thứ vốn có của mình, giành lại, việc đó có gì sai? Cuối cùng Cố Bạch Bạch bị chết bởi chính tay người mình yêu.

Nhưng ông trời đã có mắt, cho cô xuyên không vào thể xác này, thì cô quyết định sẽ thay đổi phận mệnh của Cố Bạch Bạch.

Cánh cửa phòng bệnh mở ra, 1 người con trai bước vào. Đúng là đẹp trai nha, nhưng hình như hơi nhỏ hơn mình thì phải. Người đó lên tiếng:

-Mẹ, chị hai.

Vậy đã biết là ai rồi. Cố Phong, em của Cố Bạch Bạch đây mà. Cố Bạch Bạch rất sủng cậu em này, ngược lại cậu em lúc nào cũng giúp đỡ chị mình, hết lòng quan tâm chăm sóc người chị. Có một cậu em trai này thì sướng biết bao. Niên Niên cảm thán.

Thường Tuệ nói:

-Mẹ ra ngoài, hai chị em con cứ nói chuyện.

Người mẹ ra ngoài rồi, thì cậu em chạy lại nắm tay Niên Niên:

-Chị, không nên vì thằng cha đó mà làm khổ chính mình.

Niên Niên cười cười:

-Chị đã thông suốt rồi em ạ, chị quyết định sẽ hủy hôn ước với hắn ta. Hắn không xứng đáng với tình cảm của chị.

-Chị hai, chị nói thật ư?

-Phải, đều là thật, chị lừa em làm gì.

-vậy tốt rồi, tốt rồi.

Cố Phong nở một nụ cười thỏa mãn. Niên Niên lên tiếng:

-Cố Phong, chị muốn đi học lại?

-Chị, sao bây giờ chị lại muốn đi học lại?

-Chỉ đơn giản chị muốn bồi bổ thêm nhiều kiến thức, để thông minh hơn con nhỏ Vương Nhi kia.

-Vậy được, mai em với chị cùng đi học nhé.

Niên Niên gật đầu cười tươi, xoa đầu cậu em nhỏ này. Cố Phong lúc nào cũng chỉ vì bảo vệ chị gái mình, mà rất nhiều lần bị người khác đánh. Nhưng cậu không bao giờ than thở một câu nào với ai. Ôi! Niên Niên càng nghĩ càng thương xót Cố Phong.

Giờ ta hiện đang bổ sung chap cho truyện nha mọi người, vì vậy sẽ có 1 số người sẽ thấy hơi chán, nhưng ta mong được thông cảm TT~TT

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Ngày hôm sau, Niên Niên dậy rất đúng giờ, sửa soạn thật nhanh rồi đến trường. Cô nhớ rằng Cố Bạch Bạch thời gian chơi nhiều hơn thời gian ở trường, nên các bạn đồng học chắc chắn sẽ rất khi biết đến cô.

Như vậy cũng tốt, ấn tượng ban đầu sẽ dễ gây dựng hơn. Thật ra phải nói Cố Bạch Bạch nhan sắc không thua nữ chính. Cố Bạch Bạch có làn da trắng hồng, lại phải nói rất mịn màng nữa. Da của nữ chính thì trắng thì có đấy, nhưng độ mịn và trắng dĩ nhiên không bằng nữ phụ a.

Theo mọi hướng nhìn từ góc độ của Niên Niên, thì Vương Nhi này chỉ nên làm nữ phụ là hợp hơn, đóng vai phản diện thì càng tốt. Nhưng hồi ới, truyện đã sắp đặt Cố Bạch Bạch là nữ phụ thì cũng đành. Nhưng nữ chính à, tôi sẽ khiến lòng dạ lang sói của cô bị mọi người nhìn thấy triệt để.

Vì giờ vẫn còn hơi sớm nên Cố Bạch Bạch đi dạo quanh một vòng trường. Đúng là trường dành cho con nhà giàu, chắc dễ xây ngôi trường đầy đủ tiện nghi thế này thì số tiền cũng không phải nhỏ.

Đang đi trên đường bỗng thấy 1 nhóm người đang tụ tập ở đó. Nhìn cũng vui, Niên Niên liền bay đến chỗ đó. A, thì ra là 2 nhân vật nam phụ đây mà, nhìn cũng đẹp trai, ăn đứt mấy anh soái ca à nha. Một người tên là An Vĩ, người còn lại tên Đông Nhĩ. Hai người chia làm hai phe, đứng hiện ngang nhìn nhau.

An Vĩ:

-Mày đứng ở đây làm gì?

Đông Nhĩ:

-Tao muốn gây sự.

An Vĩ:

-Hừm, mày mà cũng muốn gây sự? Đừng chọc tao cười.

Đông Nhĩ:

-Mày làm gì với tao, tự khắc mày biết. Mày, xông lên cho tao.

An Vĩ chỉ tay vào một tên cao to:

-Mày còn nhìn, lên.

Cả 2 tên thuộc hạ đánh nhau, mọi người xung quanh thì hò hét cổ vũ. Hai tên này đánh nhau hăng say. Tên này đánh tên kia, nhưng vì đánh hụt nên đánh trúng 1 bạn nữ. Cả hai không quan tâm, cứ đánh tiếp. Niên Niên thấy vậy tức giận:

-Hai tên ôn con tui bây, lỡ đã thương một cô gái thì cũng không biết xin lỗi. Tui bây không thấy nhục mặt à?

1 tên lên tiếng:

-Đứa nào mới vừa lên tiếng?

Niên Niên bước ra từ đám đông, mọi con mắt đổ dồn vào Niên Niên. Tên còn lại nói:

-Mày ngon lắm, mày nói vậy vì chán sống?

-Hừ, tôi thấy các người đã thương người khác, cần phải xin lỗi.

-Tao không nói xin lỗi, mày làm gì được tao?

-Tôi chấp 2 người, cả hai cùng xông lên, nếu tôi thắng thì đi xin lỗi cô bé ấy ngay.

-Tao trước giờ không đánh phụ nữ.

-À, tui bây sợ nhục mặt?

Hai tên đó nghe thấy vậy, tức như điên, cả hai liền chạy ngay đến chỗ Niên Niên. "Rầm", "Rầm", sự việc xảy ra quá nhanh, bất giác mọi người thần thò. Hai tên kia đã... đã nằm sái ai dưới đất rồi à. Cô gái này thật kinh khủng, hai tên này to con, nhưng một nháo là xử lý xong. Thật không thể ngờ. An Vĩ và Đông Nhĩ kinh ngạc không thôi. Niên Niên lên tiếng:

-Mọi người, đây mới gọi là đánh, chứ không phải ngu dốt, cứ như mèo vờn chuột của hai tên này.

Bỗng một tiếng nói từ đâu vang lên:

-Cố Bạch Bạch, thật không ngờ cô cũng theo tôi đến đây.

Niên Niên ngước mắt lên nhìn, đây chẳng phải là Hàn Vũ sao? Nữ phụ đã từng thích Vũ Hân, sau khi bị hôn phu hủy bỏ hôn ước, nữ phụ liền theo đuổi Vũ Hân, nhưng hắn ta là người thay bồ như thay áo, hiển nhiên được 1 ngày thì chia tay. Nữ phụ dù bị Hàn Vũ bỏ nhưng vẫn không chịu từ bỏ. Cố Bạch Bạch đã nhiều lần bị Hàn Vũ làm cho nhục mặt. TA KINH!

-Hừm, Hàn Vũ, trường học là của chúng, anh được đi học, không ẽ tôi không được đi?

-Hay là cô mặt dày, đeo bám tôi đến tận đây.

-Hừm, anh là cái thá gì mà tôi phải tốn công tốn sức? Anh còn không xứng đáng nữa. Để tôi nói cho anh biết, thứ công tử ăn chơi trác táng như anh thì nguyên sản nghiệp nhà anh có khả năng mất hết. Anh thay bồ như thay áo, còn không thèm nhìn một lần, coi chừng trúng búp bê bị hư thì khôn. Bỏn cô nương đây nhìn thấy anh là muốn đánh, chứ nghĩ sao mà muốn theo đuổi, cái rắm ấy.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Niên Niên sau khi đọc xong tiểu thuyết thì cô liền bị một con nhức đầu ập đến. Sau đó thì cô thức dậy trong một bệnh viện xa lạ. Rồi cô mới biết rằng mk đã xuyên không đến cái vai nữ phụ Cố Bạch Bạch trong truyện. Cố Bạch Bạch là người tốt, nhưng chỉ là nữ phụ làm nền cho nữ chính, nên kết cục không có gì tốt đẹp. Khoảng mấy ngày sau thì cô đi học lại. Nữ phụ trong truyện rất ít khi đến trường nên mọi người trong trường không biết đến cô. Cô đi dạo trong trường một lúc thì bỗng thấy 1 nơi đông vui náo nhiệt. Cô liền đến xem thử, mới biết là 2 nam phụ trong truyện đang cho thuộc hạ hai bên đánh nhau. Đánh sao lại đánh trúng một bạn nữ, Niên Niên tức giận liền đi đến "nói chuyện" với hai tên đó, kết quả là 2 tên đó nằm sái lại dưới đất. Rồi bỗng nhiên nam phụ Hàn Vũ từ đâu xuất hiện, cái 1 trận với cô.

Ta nhớ là ta viết đến khúc này nhì. Bắt đầu từ đoạn này ta sẽ viết tiếp.

"Xuyên không làm nữ phụ"

Chap 4

Hàn Vũ mặt đen sì lại, cô còn dám nói láo, tôi sẽ cho cô biết mặt.

-Cô đừng tự dối lòng mình a. Mấy hôm trước cô vẫn còn gọi điện thoại đến cho tôi, cầu xin tôi quay lại làm bạn trai cô mà. Đừng mặt dày thế chứ.

-Hàn Vũ, hôm trước là hôm trước, hôm nay là hôm nay, đó cũng là quá khứ rồi. Bây giờ tôi không thích anh nữa.

-Hừ, cũng chỉ tự dối lòng mình, cái thứ hai mặt như cô sẽ không bao giờ được tôi để ý đến.

Niên Niên tức giận, quát lớn:

-Hàn Vũ, anh bụng ta suy ra bụng người. Hồi này đến giờ, từ đầu chỉ có anh nói tôi theo anh, chỉ có anh nói tôi mặt dày bám anh, tôi không có nói gì đến tôi thích anh nhé. Hàn Vũ, hay là anh thấy tôi không theo anh nữa, nhớ thương tôi nên mới đến đây chửi tôi, kêu tôi quay lại theo đuổi anh?? Đừng mặt dày thế chứ.

Cô ta nói thế, vậy là có nghĩa là mình thích cô ta? Vậy mọi người nghĩ anh thích cô ta, vậy chỉ có anh mặt dày. Hàn Vũ tức giận:

-Cô....

Chưa kịp nói hết câu thì một tiếng nói vang lên:

-Chị hai, chị làm gì ở đây.

Niên Niên đồng thời xoay người lại, liền nhìn thấy đứa em của nữ phụ. Cô mỉm cười lên tiếng:

-Tiểu Phong a, sáng hôm nay chị đi dạo một vòng trường, sau đó thấy nơi này thật vui nhộn nên chị tới để xem thử, nào ngờ ại gặp trúng con chó cứ sủa mãi a.

Hàn Vũ:

-Cố Bạch Bạch, cô gọi ai là chó?

-Hàn Vũ, tôi chỉ có nói là gặp chó, chứ không nói anh là chó. Hay anh cũng suy nghĩ như thế? Nghĩ rằng mình là chó?

Mọi người xung quanh phì cười, Cố Phong hiểu chuyện liền bước đến, nói:

-Chị hai a, chó thì phải nhốt ở nhà, không nên để nó tự tiện đi ra ngoài chơi như thế, lỡ nó có dại, cắn người thì nguy.

-Tiểu Phong của chị hiểu chuyện nha.

-Hi hi, chị mới đến trường, để em dẫn chị đến lớp chị nhé.

-Oa, vậy thì phải cảm ơn Tiểu Phong rồi.

Mặt mũi Hàn Vũ bây giờ đen sì, hai chị em các người, chị một câu, em một câu, ta hận không thể bóp chết các người tại chỗ.

Bóng dáng của 2 chị em xa dần, mọi người cũng bắt đầu tản ra hết. Chỉ còn lại 2 người con trai. Tia sáng trong mắt 2 người bỗng lóe lên.

~~~~~Dải phân cách ấy~~~~~"

Cố Phong:

-Chị, Tiểu Phong còn có việc phải về lớp, chị vào đình nhé.

-Uhm, cảm ơn em nhiều nha.

Tiểu Phong mỉm cười rồi đi. Niên Niên mở cửa thì thấy cô giáo chủ nhiệm đang nhìn mình:

-Thì ra em ở đây, cô còn tưởng em đi lạc. Các em, từ nay Cố Bạch Bạch sẽ học chung với lớp ta.

-Chào mọi người, mong mọi người giúp đỡ nha

Bỗng có một cô gái vẫy tay:

-Tiểu Bạch, xuống đây xuống đây, mình là Lạc nhi ấy.

Lạc Nhi? A, là bạn thân của nữ phụ, Cô gái này rất tốt bụng, luôn đối xử với nữ phụ tốt hết mức. Niên Niên mỉm cười:

-A, Lạc Nhi.

Cô giáo thấy hai người quen nhau, nên để cho cô và Lạc nhi ngồi chung với nhau.

~~~~~Giờ ra chơi~~~~~

Lạc Nhi:

-Tiểu Bạch a, đi xuống canteen nha.

Niên Niên gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cả hai người cùng xuống canteen, Niên Niên rất được mọi người chú ý tới. Cũng phải thôi, chuyện hồi sáng bây giờ đã lan tỏa gần như cả trường, muốn không ai biết cũng khó.

Hai người chọn một chiếc bàn ăn gần kệ cửa sổ. Lạc Nhi lên tiếng:

-Tiểu Bạch ở đây chờ Lạc Nhi một chút nha, a, Tiểu Bạch muốn ăn gì?

-Lạc Nhi chỉ cần lấy cho Tiểu Bạch 1 phần bán crepe là được

-OK, Lạc Nhi đi mua cho.

Lạc Nhi là một cô bạn hết sức tốt bụng. Ở thế giới của mình cũng còn Tiểu Nhạc, nhớ nó quá, không biết giờ nó như thế nào. Bỗng một nỗi buồn dâng lên trong lòng của Niên Niên, cô nhớ đến người bạn thân đồng cam cộng khổ của mình, không bao giờ để cô buồn bã.

Bỗng một tiếng nói cắt ngang dòng suy nghĩ của Niên Niên

-Chị hai, ở đây, ở đây.

Niên Niên nghe theo tiếng gọi thì xoay người lại. A, nữ chính và một đàn nữ nam trong hậu cung đây mà, cuối cùng cũng gặp rồi. Vương Nhi và một đám nữ nam tiến đến chỗ Niên Niên. Vương Nhi lên tiếng:

-Chị hai, đã đỡ chút nào chưa?

-Chị đỡ hơn nhiều rồi em ạ, chị vẫn chưa chết.

Bỗng 1 chàng trai tóc đỏ lên tiếng:

-Cô Bạch Bạch, cô cũng quá lắm rồi đấy. Nhi Nhi chỉ là lo lắng cho cô thôi mà.

A, Từ Dục, chắc chắn, đẹp trai như thế mà nào như hạt đậu, đúng là không có ai hoàn hảo cả. Niên Niên lên tiếng trả lời:

-Ồ, bộ tôi trả lời sai sao? Tôi phải thông báo tình hình với em tôi là tôi còn sống chứ, chứ không lẽ đợi tôi chết thì mới báo tôi về bảo mộng rằng tôi đã

chết?

Niên Niên trả lời xong, quay lại nói với Vương Nhi:

-Nhi Nhi, bạn trai em bắt bặt chị.

Nụ cười của Vương Nhi cứng đờ. Thôi nào, cô diễn kịch cũng giỏi lắm mà, đến lúc này rồi thì cứ diễn cho trọn lun đi. Cả đám nữ nam đứng ngây ra tại chỗ, sao cô ta lại nói rằng mình bị ức hiếp?? Vương Nhi:

-Từ Dục, sao anh lại ăn nói thế với chị em, như vậy là không tốt, anh xin lỗi chị em đi.

-Nhưng anh có làm gì sai?

-Anh mau xin lỗi nhanh, còn không thì đừng nói chuyện với em

Từ Dục tức giận, quay sang Niên Niên:

-Xin lỗi cô.

Niên Niên mỉm cười:

-Ừ ừ, cô không có chấp trẻ con miệng còn hôi sữa đâu.

Cả phòng ăn như cứng đờ. Cô gái này miệng nói thật hay nha. Từ Dục là con nít miệng còn hôi sữa a. Từ Dục mặt đen sì:

-Sao cô dám nói tôi là trẻ con?

-Chỉ có mấy đứa sũu nhi mới cãi lộn với tui thôi nhé. Anh qua 18 chưa mà muốn làm người lớn? Em chưa 18 thì đừng lên mặt con nhé. Suy đi nghĩ lại thì anh khoảng 20 năm sau tâm hồn chắc vẫn sũu nhi, chưa lớn được bao nhiêu ầu.

Đúng lúc đó thì Lạc Nhi lên tiếng:

-Tiểu Bạch a, đồ ăn đến rồi đồ ăn đến rồi.

Lạc Nhi khựng lại khi thấy Vương Nhi, mặt Lạc Nhi trầm xuống. Niên Niên:

-Ăn thôi Lạc Nhi.

Cả 2 người cùng ngồi xuống bàn ăn. Vương Nhi:

-Chị ui, cho tui em ngồi ăn với.

-Thôi em à, em dẫn đàn nữ nam của em đi đi, chị đang ăn, không muốn ói ra đâu, nhất là con buffalo của em ấy.

Từ Dục:

-Sao cô không cho tui tui ngồi ở đây?

-Chúng tôi ngồi nói chuyện, con nít xen vô làm gì?

Từ Dục tức giận, quay người bỏ đi, Vương Nhi và cả đám người còn lại cũng đi theo. Nữ chính à, khuyên cô nên an phận mình một chút, tôi muốn đưa giong với cô lâu hơn chút nữa, chứ không muốn trò chơi này kết thúc sớm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Giờ ra về, Niên Niên cùng Lạc Nhi về nhà, Niên Niên thích đi bộ hơn, rèn luyện sức khỏe cũng là một điều cực quan trọng, là chính sách chủ yếu trong việc đánh bại nữ chính.

Niên Niên và Lạc Nhi cùng sánh vai nhau dạo bộ, nói chuyện đủ thứ trên đời. Niên Niên nghĩ "Có bạn như Lạc Nhi, ta đây sẽ không sợ chán". Vừa dứt hết ý nghĩa ấy, Niên Niên lại thấy Vương Nhi cùng một cô bạn bước đến chỗ mình, Á bạn của nữ chính lên tiếng:

-Cố Bạch Bạch, cô tưởng giả bộ bị thương thì sẽ được mọi người thương hại? Liên tiếp đó lập kế mà hại Nhi Nhi?

Wang Nhi giọng run run, lên tiếng:

-Thanh Thanh, làm gì mà có chuyện đó, chị mình sẽ không làm hại mình.

À, ra là Thanh Thanh, đôi bạn cùng tiến với nữ chính đây mà. Hào, hào, nữ chính, ta không muốn gây sự, vậy mà cô muốn, ai cho phép? Còn rủ bạn đến đây mắng rủa, để tôi chinh bạn cô trước, còn cô, thân là nữ chính, tôi sẽ để cho cô từ từ hưởng thụ.

Thanh Thanh:

-Wang Nhi, đối với loại người như thế, cậu không được mềm lòng, là cô ta hại cậu.

Niên Niên nhếch mép:

-Tôi là loại người gì?

-Ha, loại người hăm hại chị em bạn bè, lòng dạ lang sói, nhiều thủ đoạn, tôi là đang nói với cô đấy Bạch Bạch.

-Trên người tôi chỗ nào cô thấy tôi là loại người như vậy? Hay là bụng ta suy ra bụng người?

-Cô.... cô... hừ, loại người giả bộ bị thương để được lòng người khác mà còn dám nói.

-Tôi việc gì phải giả bộ?

-Chứ không lẽ không phải hăm hại Nhi Nhi?

-Cô ta xứng?

-Hừ, chỉ làm mặt lạnh, Nhi Nhi hơn cô nhiều thứ, cô sinh ra ganh tị, muốn đoạt hết của Vương Nhi.

-Hơn tôi cái gì? IQ hay sắc đẹp? À, hay là loại lòng lang dạ sói, nhiều thủ đoạn, nếu điểm này thì cô nói đúng, thật ra tôi không bằng.

-Cô... cô...cô

-Thanh Thanh, cô phải hiểu, có một số người không lên tiếng cãi, không phải vì sợ, mà vì họ không chấp loại ngu, nói hay hơn là họ không chấp loại người không xứng tầm với mình, như cô chẳng hạn?

-Bạch Bạch, cô dám? Để tôi chinh cô thế nào, cô lo mà...

Lời nói chưa tuông ra hết, thì Thanh Thanh bị một tiếng nói ngăn lại:

-Nhi Nhi, có chuyện gì vậy?

Vương Nhi:

-Hà ca ca.

A, Hà ca ca, anh trai của Thanh Thanh, tên Thanh Hàn, chắc, tính cách lạnh như băng, sao không đổi tên thành Băng Hà nhỉ, tác giả của truyện chả có khiêu hải hước nào cả.

Thanh Thanh:

-Anh, là do con khốn Cổ Bạch Bạch này, nó chặn đường tụi em, không cho tụi em đi.

Thanh Hàn:

-Cổ Bạch Bạch, cô vậy sao vẫn không buông tha cho Nhi Nhi?

Cùng lúc đó 1 đám nữ nam 2,3 người đồng thời chạy đến. Từ Dực:

-Cổ Bạch Bạch, sao cô không thể buông tha cho VƯƠNG Nhi?

Ác nghiệt thật chứ, quên mất cứ đến mỗi khúc này là đàn đàn nữ, à nhầm, nữ nam sẽ ra sức mà bảo vệ nữ chính, sẽ chửi cho nữ phụ đến thân tàn ma dại a~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Ha ha, đừng thấy chị hiền mà làm tới, tưởng bà đây không dám cãi, ảo tưởng.

Niên Niên:

-Chắc, sừu nhi mà cũng dám xen vào chuyện người lớn, gan to.

Xong rồi quay sang Thanh Hà:

-Băng Hà, à nhầm, Thanh Hà mới đứng, đừng ảo tưởng sức mạnh như thế, tôi với Lạc Nhi cùng đi về nhà, đang yên đang lành mà lại đi gây sự với tôi. Tôi nào cố ý, nên chắc chắn không sợ, vì vậy nên tôi cãi lại thôi. Anh đừng làm tướng nhà, nhìn họ trong sáng như thế nhưng lại gây án trong đêm đầy.

Niên Niên cầm tay Lạc Nhi đi tiếp. Thanh Thanh:

- Cố Bạch Bạch, chưa làm rõ chuyện này, cô còn dám đi?

-Thanh Thanh, tôi biết cô rất thích cãi nhau, chừng nào rảnh tôi sẽ cho cô thấy tuyệt kỹ của tôi, nhưng giờ tôi bận, đi trước.

Từ Dục khẽ nhủ mày, đây là Cố Bạch Bạch thật sự? Ăn nói đến đâu thì khiến người ghen hòng đến đó?

~~~~~DÀI PHÂN CÁCH~~~~~

Về đến nhà, một cảm giác lạnh lẽo bao trùm lấy cả người Niên Niên. Chắc là ba của nữ phụ cùng mẹ nữ chính lại đi du lịch rồi đây mà, còn nữ chính chắc chắc ở lại nhà của đàn mã nam, không chừng lại chơi trò 3P hay 4P gì nữa chứ. Còn Cố Phong thì chắc qua nhà bạn gái, tội nghiệp em của nữ phụ, đều tại hai mẹ con Vương Nhi đó.

Niên Niên bước lên phòng, thu dọn một số đồ đạc cần thiết, dĩ nhiên là muốn dọn đi rồi. Ngôi nhà này không nên ở thì tốt hơn.

Thu dọn xong, Niên Niên gọi cho Lạc Nhi:

-A lô, Lạc Nhi hả?

-A, Tiểu Bạch, sao giờ này lại gọi cho Lạc Nhi vậy?

-Rủ dọn qua một căn hộ

-Chắc, sao hôm nay Tiểu Bạch lại bốc đồng vậy?

-Nhà này không thể ở nữa.

-Được được, để Lạc Nhi nói với ba mẹ, chắc chắn sẽ cho. À, để Lạc Nhi nhờ papa kiếm một căn hộ cho.

-Ừa, cảm ơn Lạc Nhi nhiều nha.

-Giữa bạn bè, đừng nói từ cảm ơn.

-Ừ, bye.

-Bye.

Kết thúc cuộc gọi, vậy là được rồi, không phải ở trong căn nhà này nữa, vậy thì tốt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Căn hộ là qua một người bạn lâu năm giới thiệu cho cha của Lạc Nhi. Cha Lạc Nhi tên Lạc Khải, Lạc Khải rất yêu thương Cổ Bạch Bạch như người con thứ hai của mình vậy. Bởi thế khi nghe chuyện dọn đi của Cổ Bạch Bạch, ông cũng không tỏ ra ngạc nhiên lắm, bởi dù sớm hay muộn thì Lạc Nhi cũng phải rời khỏi căn nhà đó. Một là tự mình bỏ đi, hai là bị người nhà đuổi.

Căn hộ này có thể nhìn thấy cả thành phố, rất thoáng mát, đồ đạc trong nhà cũng đã được chuẩn bị sẵn, nên Niên Niên cũng không phải lo việc vay mượn tiền mà mua đồ nữa.

Bỗng Lạc Nhi lên tiếng:

-Tiểu Bạch, giờ cậu dọn ra khỏi nhà, thì làm sao mà có đủ tiền để sống?

-Mua cổ phiếu.

-ẶC, cậu mà cũng biết chơi mấy cái thể loại này, cẩn thận, không thì mất cả chì lẫn chài đấy.

-Đừng lo, số mình đương nhiên được thần tài phù hộ, chắc chắn sẽ có tiền cho Lạc Nhi đếm mà.

Nghe xong câu đó, Lạc Nhi lại thấy giống như cặp vợ chồng, chồng lúc nào cũng mang tiền về biếu vợ, còn bà vợ thì chỉ việc ngồi đếm tiền.

~~~~~DÀI PHÂN CÁCH~~~~~

Sáng hôm sau, thói quen dậy sớm đã được hình thành từ khi Niên Niên bắt đầu việc luyện tập trở thành sát thủ. Ngay cả đến người bạn thân nhất của mình mà Niên Niên cũng phải giấu, chỉ bởi là lo cho sự an nguy của cô bạn mình thôi.

Niên Niên bước đến phòng Lạc Nhi, mở cửa bước vào:

-Lạc Nhi, dậy nhanh, không thôi trễ.

-Vậy hả. AAAAAAA, Lạc Nhi vẫn còn muốn ngủ mà.

-Rời giường, nhanh.

-Rồi rồi, dậy là được chứ gì.

Lạc Nhi làm gương mặt tủi thân, bước xuống giường đi vệ sinh cá nhân.

~~~~~DÀI PHÂN CÁCH~~~~~

Lạc Nhi vừa đi vừa nhai miếng bánh mì sandwich, cùng nói chuyện với Niên Niên. Bỗng 2 người khựng lại, thấy ở phía trước sao lại ồn ào như thế? Cả 2 đều thấy tò mò, liền đi qua đó xem thử. Chen lẫn mãi mới vào được bên trong, lại thấy một tờ áp phích giới thiệu hoạt động giao lưu cùng với trường bạn.

Lạc Nhi lên tiếng:

-A, chờ mãi cũng đến mấy cái hoạt động thu hút người này rồi.

-Thu hút?

-Tiểu Bạch, bởi lẽ cậu ít khi đến trường, nên cũng không biết mấy hoạt động này là phải. Nó thu hút ở chỗ là những trường khác có trai thanh gái tú, nên rất thu hút những cậu FA như mình chẳng hạn, nhờ vài hoạt động này mà người thoát FA cũng tăng lên.

-Thì ra là vậy, không lẽ chỉ đơn giản là bắt tay, nói chuyện, đi dạo xung quanh trường? Nếu vậy sẽ rất chán.

-Dĩ nhiên không phải những loại nhát nhẽo như thế, trường sẽ cho tổ chức tiết mục ca nhạc này, học sinh nghèo khó cũng có thể nhận cơ hội này mở quán bán đồ ăn kiếm tiền. Vậy nhất định cũng không chán lắm.

-Nhà trường cho học sinh kiếm tiền?

-Tùy ý, thế nào cũng được.

Niên Niên nở nụ cười tươi như hoa.

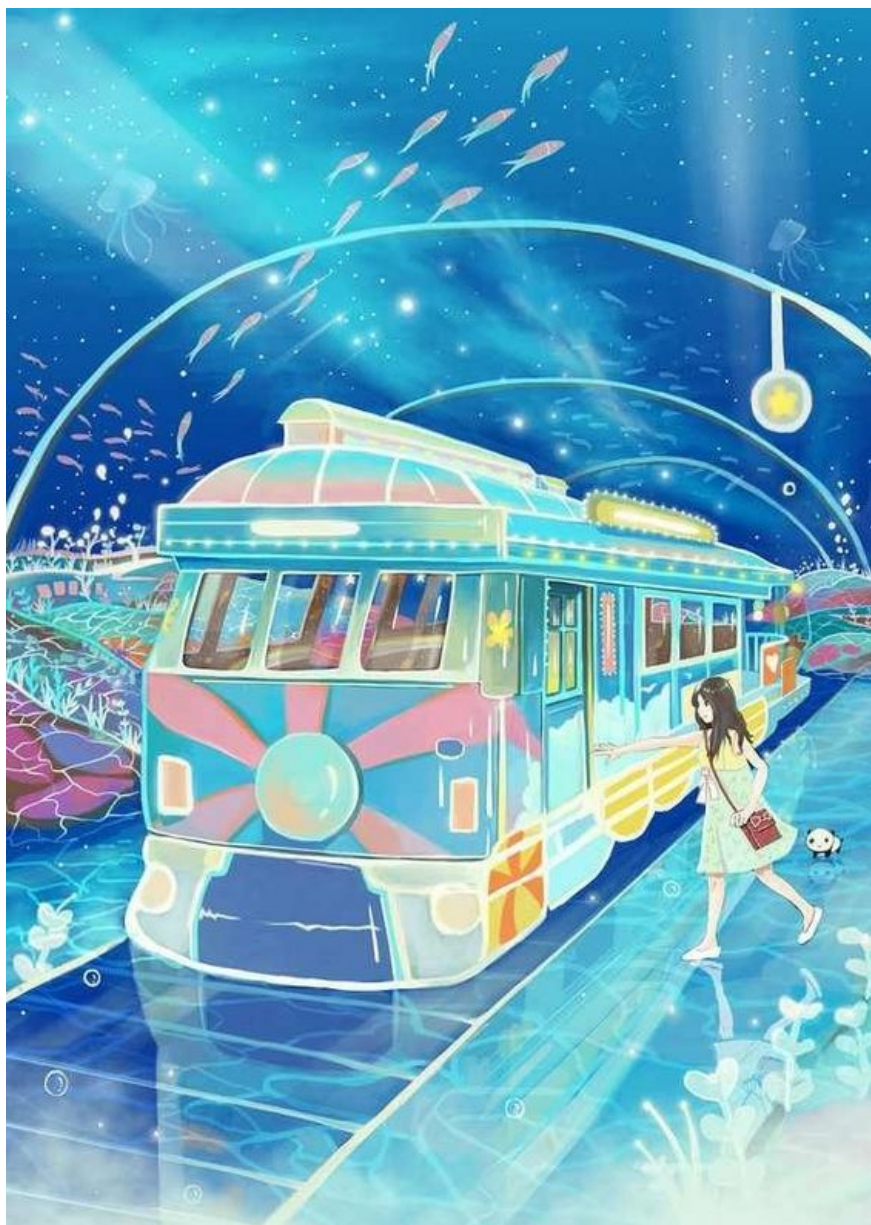
-Vậy thì chúng ta kiếm tiền.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Theo như thông tin từ Lạc Nhi thì hoạt động giao lưu này sẽ được tổ chức vào chủ nhật tuần này. Địa điểm dĩ nhiên là ở trường. Niên Niên đã tính toán rồi hết rồi, để chuẩn bị kịp trước chủ nhật thì có lẽ là nên bắt đầu làm từ hôm nay, vì hôm nay đã là thứ 6, sợ sẽ không kịp a~. Còn việc bán đồ gì, Niên Niên cũng không suy nghĩ nhiều, quyết định là bán đồ ăn và quà lưu niệm.

Niên Niên quyết định sẽ trang trí cái bảng hiệu trước. Lạc Nhi rất thích màu hồng, còn Niên Niên thì chỉ thích hai màu tông trắng và đen. Rót cuộc sau cuộc tranh luận đầy sôi nổi, ta một câu ngươi một câu, cuối cùng Niên Niên quyết định cái bảng hiệu của mình sẽ có 3 màu chủ đạo, là trắng, đen và hồng. Và quán của Niên Niên sẽ có tên là "Bạch Lạc"

Trang trí có cái bảng hiệu thôi mà mất gần nửa ngày, bây giờ Niên Niên cũng như Lạc Nhi, cả 2 đều rất mệt mỏi, vì thế cả 2 cô nàng nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

~~~~~DÀI PHÂN CÁCH~~~~~

Sáng hôm sau Niên Niên và Lạc Nhi vẫn đến trường. Mọi thứ vẫn diễn ra như bình thường, một cách kỳ lạ, y như sẽ có chuyện không hay xảy ra vậy. Nữ chính cùng dàn hậu cung hôm nay cũng không đến gây rắc rối với Niên Niên nữa. Azzzzz, không biết rằng tác giả định hại nữ phụ sao đây

"Ting". Niên Niên lấy điện thoại ra, có một tin nhắn được gửi đến. Niên Niên mở tin nhắn đó lên, chỉ thấy được vồn vẹn 2 chữ "Tạm biệt". Niên Niên khó hiểu, ai khủng mà gửi nhầm tin nhắn cho cô, còn gửi hai chữ tạm biệt, làm như cô sắp chết tới nơi rồi ấy. "Pằng", tiếng súng nổ rất nhanh, Niên Niên ngã xuống lòng đường, từ từ chìm vào bóng tối

~~~~~DÀI PHÂN CÁCH~~~~~

Niên Niên nhìn xung quanh, quay qua quay lại, cô cũng chỉ thấy mỗi một mảng màu đen. Cô khó hiểu quá. Mới nãy còn đang đứng trò chuyện với Lạc Nhi mà, rồi lúc đó có cái tin nhắn được gửi đến, rồi... rồi...rồi, shit!!!! Khi thật, cô bị bắn rồi, sao có thể chứ? Cô làm sát thủ mười mấy năm nay, chỉ có giết người, không có chuyện bị người ta giết. Lần này lại có chuyện không may xảy ra, cô đúng là thật sơ suất a~ Đột ngột, thì ra bà tác giả im hơi mấy tuần, là đợi cô chết. Ta mà biết tác giả là ai, thì ta tru di cừu tộc nhà ngươi.

Bỗng trong không gian xuất hiện một tiếng nói: "Người chơi NiênNiên đã thất bại, số điểm bị trừ 50000".

Hàng vạn dấu câu hỏi nảy lên, Niên Niên:

-Ngươi là ai?

Tiếng nói ấy lại một lần vang lên:

-Tôi là Hệ thống.

-Đừng nói ngươi tên là hệ thống nha, cha sanh mẹ đẻ tới giờ ta mới thấy lần đầu tiên đặt tên con mình à hệ thống đấy.

-Tôi không phải là người, tôi là một hệ thống của game được tạo ra, lập trình để hướng dẫn người chơi.

-Ờ, ta có chơi game gì đâu.

-Cô đang ở trong trò chơi có khả năng xuyên không.

-Đệt mẹ, vậy là tại ngươi nên ta mới bị xuyên không?

-Đây là việc của chủ nhân ta, ta không biết.

-Chủ nhân nhà ngươi là ai?

-Ta không thể nói.

-Ờ, không nói cũng được. Nhưng sao ngươi lại trừ ta 50000 điểm?

-Trong việc xuyên không trước cô không hoàn thành nhiệm vụ của nữ phụ, bởi vậy mới bị trừ. Điểm cô hiện có:

Phẩm hạnh:50000

Nhan sắc:0

Kỹ năng:0

Mùi hương:0

Sức hút:0

-Này này, sao ta phẩm hạnh chỉ được 50000, còn những thứ khác lại 0?

-Nếu cô hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ được cộng thêm điểm cùng những tính năng khác. Nếu phẩm hạnh -100000 thì lúc đó cô sẽ chết.

-WTF!!!! Hệ thống, ngươi giỡn mặt?

-Ta không biết giỡn.

-Ngươi sao lại có quyền giết ta?

-Vì cô đang ở trong trò chơi của chủ nhân ta.

-Ngươi ngon ra đây, ta với ngươi một đấu một, xem ai là đòi trước.

-Ta là một hệ thống thông minh, bởi thế không thể cùng ngươi giao đấu.

-NGƯỜI NGON RA ĐÂY CHO TA.

-Bắt đầu dịch chuyển.

-WTF! Dịch chuyển cái gì???

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Niên Niên từ từ mở mắt ra, một cơn đau đột nhiên ập đến. Đau, rất đau a! Niên Niên gắng gượng đứng dậy, quan sát cảnh quang xung quanh. Cô hiện đang ở trong rừng, nhìn xuống dưới chân là dòng suối, hèn chỉ lúc đứng lên, hơi tròn một chút. Niên Niên nói: "Hệ thống"

Một giọng nói vang lên trong đầu Niên Niên:

-Cô có việc gì muốn hỏi:

-Lần này ta xuyên đến đâu?

-Cô xuyên đến thân thể tên là Hoa Nguyệt. Nguyên chủ này vốn là người của Bạch Hổ, do xảy ra nội bộ mà bị đuổi khỏi bang phái. Việc Hoa Nguyệt theo dòng nước cuốn trôi đến đây bởi nữ chính tên Hạ Bạch ám sát Hoa Nguyệt. Việc Hoa Nguyệt mong muốn là khiến cho cặp đôi chính Hạ Bạch cùng Bạch Phong thân bại danh liệt.

-Hừ, cũng chỉ là một đám bạch, chỉ toàn bạch tạng.

-Ha...ha...ha, cô thật hài hước.

-Ngươi đây cũng biết cười?

-Ta dĩ nhiên biết, bởi ta là một hệ thống thông minh mà.

-Ngươi thông minh sao lại không biết chủ nhân ngươi đưa ta đến trò chơi này rốt cục để làm gì?

-.....

-Này, này, sao ngươi không trả lời ta?

-.....

-Cái đồ nghiệt súc, đợi đó, nếu để bà gặp, bà đây làm cho hệ thống mi thành tro.

-◇

Niên Niên tức giận, nghĩ sao mới xuyên đến đây mà đã bị trọng thương rồi, hơn nữa lại còn bị lạc trong rừng, số ta thật đen đủi a. Cái hệ thống chết tiệt.

Niên Niên lục lợi trên người, không có thứ gì ngoài bộ y phục mà cô đang mặc. Niên Niên không ngờ nữ phụ này lại nghèo như thế, lúc xuyên lần trước đến, nữ phụ là con nhà giàu, đỡ phải lo việc ăn ở, còn lần này thì... Niên Niên thật là sahra lời a. Không có một đồng nào, sao mà sống nổi đây, thật ảo nảo. Niên Niên cố gắng lê từng bước chân, rời khỏi đây mới là điều quan trọng hơn.

Hồi nãy đến giờ, Niên Niên cứ có cảm giác ai đang đi theo mình. Cô dừng thì người đó cũng dừng, cô đi thì người đó cũng đi, thật là dai mà. Niên Niên lên tiếng:

-Ngươi còn nấp làm gì? Ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Từ trên cành cây cao, nhảy xuống là một người đàn ông choàng trên mình y phục màu đỏ thắm. Trên tay cầm một chuỗi lục bội, gương mặt thư thái, thản nhiên nhìn Niên Niên, toát lên người sự ngạo nghễ cùng một chút vẻ lạnh lùng. Hắn ta bước từng bước đến gần Niên Niên, rồi chợt dừng lại một khoảng cách gần đủ, không gần quá, cũng không xa quá. Niên Niên hỏi hắn:

- Vì sao ngươi lại đi theo ta?

Hắn im lặng, mắt vẫn nhìn chăm chú vào Niên Niên. Cô đợi một lúc lâu mà hắn cũng không trả lời, liền lên tiếng:

- Đừng nói ngươi nhìn đẹp trai thế mà lại bị câm nhá.

Hắn ta vẫn không nói gì, Niên Niên cũng tưởng hắn bị câm thật:

- Ta thấy chỗ này hoang vu, ngươi sống một mình ở đây cũng không tốt. Và lại ta đang bị trọng thương, muốn ra khỏi khu rừng này xem ra rất khó, ta muốn ngươi giúp ta ra khỏi khu rừng này, ra được rồi thì ta và ngươi sống chung đi. Lúc đó ta kiếm tiền giúp ngươi, lo cho ngươi đầy đủ 3 bữa, ngươi xem thế nào?

Hắn ta không một phút suy nghĩ, liền gật đầu. Sở dĩ Niên Niên bỗng hôm nay tốt tính đến vậy, là vì cần người giúp ra khỏi khu rừng này, nhìn hắn bị câm, xem ra cũng không gây trở ngại gì mấy trong nhiệm vụ lần này, nên cho hắn ở chung cũng chả sao.

Hắn hạ người xuống, ý muốn nói rằng kêu Niên Niên leo lên lưng để hắn cõng. Niên Niên cũng làm theo, trong người đã yếu, lại đi bộ nữa, chắc từ trần hồi nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Niên Niên lúc tỉnh lại, đã thấy mình xuất hiện ở một vùng nông thôn. Họ đang mở một lễ hội nào đó. Nhưng Niên Niên cũng không quan tâm lắm. Cô nói với hắn:

- Ngươi thả ta xuống đi. Đến đây là được rồi.

Hắn cũng im lặng nghe theo cô. Niên Niên lại hỏi hắn:

- Ngươi tên gì?

....

- À, ta quên, ngươi không thể nói chuyện được. Vậy ta gọi đại một cái tên cho ngươi nhé!

Hắn gật đầu. Niên Niên nở nụ cười dịu dàng:

- Ta tên là Hoa Nguyệt. Vậy ngươi tên.... Phong đi, hahaha, ta cũng không giỏi đặt tên cho lắm. Vậy từ nay trở đi, ta gọi ngươi là tiểu Phong nhé.

(Niên Niên: E hèm! Thật ra là không phải ta không biết đặt tên mà chỉ do tác giả thôi nha.

t/g: hahaha, nở lòng nao lại nói như thế?

Niên Niên: không lẽ không phải

t/g: hừ, phải thì đã sao, ngươi làm gì được ta?

Niên Niên: Chửi!!

.....)

Hắn gật đầu đồng ý. Nở một nụ cười hiền dịu đối với Niên Niên. A! Cha mẹ nào sinh con mà khéo quá, nhìn đẹp trai, phong độ thế kia, đúng là ngược đẹp cười cũng đẹp nha.

- Đây Tiểu Phong, người thật không biết nói chuyện?

Hắn im lặng một hồi, rồi gật đầu với Niên Niên. Ánh mắt hắn đọng một chốc về cô đơn hiu quạnh. Niên Niên nhìn mà xót xa, trong lòng sinh một dạng thương cảm. Cô nói với hắn:

- Phong, dù người không biết nói chuyện cũng không sao. Ta đây không ghét bỏ một nam tử hán đẹp trai, phong độ, được việc như người. Từ đây trở đi, ta với người cùng là người một nhà nhé!

Rồi Niên Niên giong ngón út lên:

- Ta với người lập một lời thề, dẫu sau này, hai ta có chuyện gì xảy ra, thì vẫn không bỏ rơi nhau. Nếu ai là người thất hứa thì mặt liền biến thành đầu trâu mặt ngựa nha. Ngốc ngáo!

Hắn giong ngón tay lên, ngoắc ngoéo lại với cô. Lần đầu tiên trong đời, ngoài mẹ hắn ra, cô là người đầu tiên khiến lòng hắn ấm áp đến vậy. Hoa Nguyệt, cuộc đời này, ta sẽ không để cho ai làm tổn hại đến người, tin tưởng ta.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Niên Niên xuyên đến đây cũng đã được hai ngày. Trong hai ngày này, thì cô cùng Tiểu Phong...đi ăn trộm tiền của người khác a. Phải, là đi trộm. Niên Niên không giống như mấy nhân vật xuyên khác, cứ hễ xuyên là lại đi lập nghiệp. Cô đây không có rãnh.

Niên Niên và Tiểu Phong hiện đang ở trong một quán trọ. Hai người đang ở trong phòng, Niên Niên hỏi Tiểu Phong:

-Phong, người thấy ta lấy tiền của mấy nhà giàu khác, như vậy có xấu không?

Tiểu Phong lắc đầu lia lịa. Niên Niên nở nụ cười thỏa mãn:

-Ta đi ăn trộm tiền của nhà giàu, không lấy tiền của người nghèo. Nhà giàu bọn họ cất tận mấy trăm rương vàng bạc châu báu trong hầm, để ở đó cũng không làm gì, ta giúp bọn họ tiêu xài một chút để đỡ lãng phí, cảm ơn còn không hết nha.

Ánh mắt của Tiểu Phong thoáng lên ý cười. Công nhận cuộc đời hắn chưa bao giờ gặp ai mà như vị cô nương này. Nói chuyện như vô ưu vô lo, tính cách cởi mở, gần gũi,nói chuyện thì khiến người khác, một là cười đến đau bụng, hai là tức đến nổi muốn mất hết lý trí. Niên Niên đang rất ngứa tay ngứa chân, liền nói với Tiểu Phong:

-Tiểu Phong, hồi xưa ta từng ở trong bang Bạch Hồ, ngày trước họ hành hạ ta đến nỗi muốn bỏ mặc ta chết trong khu rừng này, may sao lại gặp người, công nhận phúc vận ta cũng lớn nhỉ?

Phong nghe thấy lời của Niên Niên như thế, trong lòng vui sướng một nửa, một nửa lại thấy tức giận. Ai lại dám hành hạ Hoa Nguyệt của hắn chứ, sai lại để nàng ở trong rừng đến chết, ta mà không giết sạch bang Bạch Hồ còn con này thì ta đây không xứng đáng với danh Thất Long.

(t/g: xí xí, cho ta chen một chút, Hoa Nguyệt là của người hồi nào?)

Phong:hai ngày trước

t/g: này này, người cũng ảo quá rồi đây, Hoa Nguyệt là của ta, do ta tạo ra nhá.

Phong: thì sao? người nói lại một lần nữa xem, nếu dám thì ta chui ra từ màn hình mà giết người.

.....

t/g:aaaaaa, các người đều ăn hiếp ta, bắt cần đòi a T~T)

Niên Niên:

-Phong, cùng về Bạch Hồ một chuyến với ta nhá, ta muốn phá một chút.

Phong gật đầu đồng ý, Hoa Nguyệt muốn thế nào ta làm thế ấy.

Chương 14

Niên Niên đang đi trên đường, bỗng trên đầu xuất hiện một giọng nói:

-Người chơi Niên Niên, hệ thống xảy ra một chút trục trặc, xin quay về không gian cũ.

Sau tiếng nói đó thì Niên Niên ngã gục xuống, bên tai còn văng vẳng tiếng nói của Phong "Hoa Nguyệt, bị sao vậy, tỉnh...tỉnh...."

Niên Niên tỉnh dậy, người có chút mệt mỏi. Cô quan sát căn phòng, lại là không gian cũ đen ngòm, hù, tức, tức nha, mang cô đến đây để chơi, mà chơi chưa được bao lâu lại quay về. Giờ mặt hả. Niên Niên giọng nói mang vẻ oán trách:

-Cái hệ thống vô tích sự nhà ngươi, ta đây chưa thực hiện một cái nhiệm vụ quái gì, mà lại đem ta về đây. Ngươi cũng ít có rảnh hả?

◇

-Hả? Cái trò chơi này mà các ngươi cũng bắt ta chơi. Mà sao lại xảy ra trục trặc được, đừng nói... game của các ngươi chưa hoàn thiện nhá.

◇

-WTF? Các người... các người... các người... Ra đây hết cho ta, ta phải giết hết cái lũ nghiệt súc các ngươi. RA ĐÂY, RA ĐÂY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

◇

-Mọc, các người troll ta, troll ta.

~~~~~À NHON XẾ Ồ, PHÂN CÁCH XIN CHÀO CÁC BẠN~~~~~

Niên Niên mắt mở ngay lập tức. Trong cơ thể phải nói rất mệt, sao cái cơ thể này lại yếu thế nhỉ?

Trong đầu Niên Niên bắt đầu thu nhận cốt truyện. Cô hiện đang ở trong một cơ thể tên Nguyệt Giản. Cô gái này có một cuộc đời thật là... Cô gái này vốn là một tiểu thư giàu có của nhà họ Trịnh, cô gái này học ở trong trường Âm Thiên. Nữ chính bạch liên hoa tên Vũ Nhan, một đàn đam, à nhầm, lúc nào cũng nhầm đam mỹ với mỹ nam hà, thiết tình. Một đàn mỹ nam của nữ chính bao gồm: Nam Thiên, Hải Thiên, Minh Thiên,...Phong Thiên. HẢ????? Troll người à, gì mà một lũ Thiên thế này????????????? Đệt, toàn là một lũ "THIÊN" thôi, cũng không cần phải nhiều thế chứ.

Niên Niên:

-Hệ thống, ngươi đừng nói với ta là ta xuyên đến truyện teen giẻ nha.

◇

ĐM, cái thể loại mà Niên Niên không bao giờ thích, không thể thích nổi. Cái gì mà nữ chính lúc nào cũng mềm mỏng, bị người ta ăn hiếp, trốn tránh sau nam chính, nhờ bờ vai nam chính che chở. Nam chính thì soái ca đến phát khiếp, lạnh lùng, trầm tĩnh, toàn IQ 400/400. Haha, cười vào mặt, cái lũ IQ một chữ số 1 mà cũng làm phách, khiến Niên Niên nhin cười không nổi nha.

Tiếp tục nhận cốt truyện, Cái cô tên Nguyệt Giản này cũng vì chữ giản này mà chết, phải, nhu nhược đến mệt, tự hại chính mình. Yêu sâu đậm bọn nam chính, cũng vì như thế mà bị chết trong tay người mà mình yêu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Niên Niên đứng dậy, đi dạo xung quanh căn phòng, hà, màu hồng nhiều thật nha. Giường hồng, tủ quần áo màu hồng, đồ mặc cũng hồng... Thật là sahara lòi nha. Niên Niên không thích màu hồng phần bánh bèo cho lắm!

Niên Niên bước xuống dưới lầu, thấy một cô gái tóc ngắn đến ngang vai, đeo mắt kính trắng. Bộ quần áo đơn giản, áo xanh dương sọc trắng, một chiếc quần bò xanh đen cùng đôi giày adidas trắng. Chắc chắn! Nhìn đôi giày này là biết, không phải hàng fake ngoài chợ gà rồi. Cô gái ấy cầm tách trà lên, đưa từ từ đến miệng. Đột nhiên cô ấy ngẩng đầu, thấy sự xuất hiện của Niên Niên thì nở nụ cười dịu dàng:

-Nguyệt Giản, em đến đây ngồi đi.

Niên Niên đóng vai đưa em gái ngoan hiền, thuận theo lời chị của nguyên chủ mà ngồi xuống.

Cô gái ấy lại nói:

-Nguyệt, em trong người đã thấy khá hơn chưa?

Niên Niên lòng bỗng ấm lên, kì lạ, đây đâu phải là chị ruột thịt, có cùng máu mủ với cô đâu mà lại có cái loại cảm giác này? Chắc là cảm giác của nguyên chủ.

-Em đỡ hơn nhiều rồi chị ạ.

Đây là chị gái của Nguyệt Giản, tên Nguyệt Như. Chị gái Nguyệt Như này rất yêu thương em gái, ngoài mặt có vẻ lạnh lùng nhưng trong lòng lại ấm biết bao. Nguyệt Giản đã gây cho người chị này rất nhiều phiền phức, mãi đến khi chết mới cảm thấy thật tiếc nuối biết bao bởi Nguyệt Giản chưa bao giờ làm chị Nguyệt Như được yên lòng cả.

Nguyệt Như:

-Nguyệt, có gì em xuống phòng bếp lấy một ít đồ ăn đi, nếu thấy mệt thì kêu má Trương hâm lại giùm.

Niên Niên:

-Vâng, cảm ơn chị.

Nguyệt Như:

-Nếu như em vẫn còn muốn nghỉ ngơi thì hôm nay nghỉ học một bữa đi.

Niên Niên:

-Thôi chị ạ. Em vẫn nên đi học thì hơn.

Nguyệt Như:

-Em đừng gắng gượng, nếu mệt thì cứ xin nghỉ phép.

Niên Niên:

-Chị, không sao, em đi được mà.

Nguyệt Như:

-Ừ,ừ, thôi, em lên thay đồ đi, rồi xuống ăn sáng.

Niên Niên gật đầu, rồi đi lên phòng của mình.

~~~~~DPCTH~~~~~

Chiếc xe chạy mãi cũng đến trường của nguyên chủ. Theo như trí nhớ của cô Nguyệt Giản này thì đường đến lớp cũng không xa lắm. Niên Niên cứ tưởng nguyên chủ cứ mê đuổi theo đám đàn em đó, quên cả mất đường đến lớp chứ, ai ngờ vẫn còn nhớ, tạ ơn trời.

Niên Niên bước đến bàn học của mình, trước bao nhiêu con mắt sầm soi, cái nhìn khinh bỉ của cái đám làm nền đó. Niên Niên rút điện thoại ra, dạo quanh một lượt Taobao, nói thật cô cũng không biết mua gì ạ. Nguyên chủ cũng chả thiếu thốn cái gì, đúng là con nhà giàu mà... (t/giã: cô làm sát thủ, mỗi lần giết người, số tiền cô được cũng không ít, ở ngôi nhà cấp 1, ngày nào cũng đi bar mà còn than với thỏ, phải tội cho ta đây, gần như ngày nào cũng ăn mì gói a TT~TT)

Bỗng một thanh niên nào đó đến trước mặt Niên Niên, cất giọng nói danh tép:

-Nguyệt Giản, sao cô lại không thể tha cho Hà Nhi được hả?

Hừm, Hà Nhi, tên nữ chính đây mà, nghe cũng que mùa phếch. Niên Niên ngược mặt lên nhìn, sau đó theo trí nhớ của mình, mới phát hiện đây là Nam Thiên nha. Một thành viên của nhóm "THIỆN" đây mà. Niên Niên nhìn hẩn, có hai chữ thui, "KHINH BÍ".

-Hừ, Nam Thiên, tôi sẽ không theo anh nữa à, đừng lo.

-Hừm, cô tự mình dối người à?

-Không đâu, tin tưởng tôi đi, vì tôi mới phát hiện một chân lý sâu xa.

-Chân lý gì?

-Giờ càng già càng gay, trai càng gay càng đẹp. Nam Thiên, anh đập trai thế này, nhìn sơ qua đã biết là gay, tôi đường đường là một nữ nhi thẳng chính hiệu. Không thể cứ đuổi theo gay được. Như vậy là tạo nghiệt, ngăn cách tình yêu đích thực nha.

-Tôi không phải gay, tôi yêu Hà Nhi.

-Ai biết anh chỉ lấy việc đó làm lý do, chứ thực ra anh thích trai. Nam Thiên, sống thật với giới tính của mình, cũng không sai đâu.

Nam Thiên tức đến phát điên, chỉ mong một tay có thể bóp cổ cái cô gái trước mặt hắn:

-Cô..cô... mà còn làm hại đến Hà Nhi, thì đừng trách tôi sẽ làm gì cô.

-Hà? Anh làm gì? À, làm "người". Chắc chắn, làm người mà cứ phong độ thế này, sửa mãi. Nếu muốn giống người hơn thì đừng sửa nữa, BIẾN đi gùm.

-A, Nguyệt Giản, cô cũng biết khen tôi phong độ à, hừ, đừng lừa mình dối người, cô vẫn thích tôi chứ gì?

-HAHAHAHA, không những biết sửa mà óc cũng giống bò phết. Tui giải thích cho, phong là "gió", độ là "chống", đồ anh, gió chống là gì?

-Giống... chó?

-Muhahaha, ngu, quá ngu, chưa có ai tự nhận mình làm chó, chỉ có mình anh thôi nha, Phải nói là thật thông minh trong ngoặc kép.

-Cô...cô...

-E hèm, về nhà cẩn thận, coi chừng bị sán lá gan, sán chó nha. Chắc chắn, tội nghiệp, một con người lai chó lai bò, chắc mắc nhiều sán lắm nhì. Chắc kiếp trước anh tạo nghiệt gì á.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Nhìn thấy Nam Thiên hậm hực đi về chỗ của mình mà ngồi xuống, Niên Niên trong lòng vui lắm. Muhahaha, ta đây không dễ chọc đâu ạ, nguyên cái hậu cung của nữ chính kia, đợi ta, ta đảm bảo, các người không tức chết thì ta không phải là người.

Mới suy nghĩ thế thôi, lại có thêm một nhân vật trong group "THIÊN" lại tới nữa. Cái tên này nhìn mặt giống công quá, chắc chắn, cao to thế này, dùng mảnh thế này, ai làm tiểu thụ của cái tên Hải Thiên này chắc cũng sướng lắm nha. Cứ nghĩ đến cái cảnh tượng 18+, cái gì mà "AA....um...um", "Ồi trời.....chật thật.....", "Bảo bối, sao em cứ phải quyến rũ anh như thế này??", cứ làm Niên Niên muốn chảy máu mũi nha. Quá kịch tính!!!!!!!

A hèm!!! Hải Thiên bước tới chỗ Niên Niên, nói:

-Nguyệt Giản, cô làm gì Hải Nhi thế hả? Sao Hải Nhi lại khóc?

Nguyệt Giản cảm thấy vô cùng khinh bỉ, ánh mắt bỗng lạnh lùng, thoáng lên một chút vẻ tức giận:

-Nực cười. Hải Nhi các người khóc lại cứ phải kiểm tới chỗ tôi, đổ lỗi, trách móc. Ngày nào cũng diễn cái màn kịch như thế, tôi phát ngán rồi đây. Không còn cái gì mới hơn à?

-Không phải cô chứ là ai?

-Có hỏi Hải Nhi nhà các người ai khiến cô ấy khóc chưa? Hừ, đừng làm phiền tôi nữa, lo mà đi lo cho Hải Nhi nhà các người đi.

-Nguyệt Giản, hôm nay cô cũng có gan lớn mà dám đuổi tôi?

-Có thì sao? Anh nghĩ anh là ai mà tôi lại phải sợ? Thôi đi, đừng đề cao quá về chính mình, biết được sự thật sẽ rất sốc nha.

-Nguyệt Giản, sao cô có thể trơ trên như thế?

-Đừng nói hai từ trơ trên đó với tôi, với này vẫn quá bình thường.

Hải Thiên "hừ" một tiếng, xoay người lại bỏ đi. Hắn quá khó hiểu, Nguyệt Giản thường ngày bám đuôi, theo đuổi hắn đâu mắt rồi? Nguyệt Giản hiện tại như không quan tâm tới hắn, dường như cùng hắn cũng chả có một chút dính liếu gì. Sao cô ấy lại thay đổi quá vậy?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Niên Niên về nhà, liền thấy má Trương chạy lại đưa cho cô một lá thư, nói:

-Nhị tiểu thư, đại tiểu thư dặn dò tôi đưa cho tiểu thư thiệp mời của nhà họ Triều này, đúng 7 giờ tối nay đến tham dự buổi tiệc thay cho đại tiểu thư.

Niên Niên gật đầu. Má Trương lại hỏi tiếp:

-Nhị tiểu thư, cô có cần tôi chuẩn bị đồ giúp không?

Niên Niên:

-Má Trương, bà đặt giúp cháu một chiếc váy, không quá hở hang, màu sắc tươi sáng, hợp với lứa tuổi của cháu một chút.

Má Trương gật đầu, vội đi đặt ngay. Sau khoảng hai tiếng chuẩn bị, Niên Niên đi ra khỏi phòng, má Trương cảm thán:

-Ôi, Nhị tiểu thư, bộ váy này thật hợp với cô, mặc rất vừa vặn, rất đẹp.

Niên Niên mỉm cười. Cô mặc chiếc váy hai dây màu tím nhạt. Dây bên phải gắn một chiếc nơ nhỏ, ở giữa ngực áo gắn thêm một con bướm tím, dù không hở hang nhưng lại tôn lên nước da trắng nõn nà của nguyên chủ. Nhìn chiếc váy có vẻ tầm thường thế thôi, nhưng khi Niên Niên khoác lên, lại mang vẻ giản dị mà thuần túy, tao nhã.

~~~~~DPCTG~~~~~

Niên Niên bước vào ngôi nhà họ Triều, khách đến cũng đã đông đủ. Đây là tiệc mừng thọ của bà Triều Thiên, tên Vương Nhã. Triều Thiên cũng ở trong cái dàn hậu cung đó.

Niên Niên bước đến chỗ bà, miệng nở nụ cười cuốn hút:

-Bà ơi, cháu chào bà.

Vương Nhã thấy Nguyệt Giản, mừng rỡ đáp:

-A, Tiểu Giản, bà không ngờ con cũng tới. À, chị hai con đâu, sao không thấy vậy?

-Dạ, chị hai con bận việc, nên không thể tới được, vì vậy con mới đi thay chị. Bà đừng giận tui con nhé.

Vương Nhã cười "haha":

-Không giận không giận, bà nhớ Tiểu Giản lắm, được gặp cháu là bà vui lắm rồi.

Sau đó có một bác quân qua đến nói thị thăm vào tai Vương Nhã gì đó, Niên Niên thấy bà vui vẻ, gật đầu 2, 3 cái. Niên Niên bỗng cảm thấy lạnh cả sống lưng, hình như có điều gì đó không ổn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Chương 10

Vương Nhã nói với Niên Niên:

- Bà còn có việc, cháu cứ ở đây chơi nha.
- Dạ vâng, bà cứ đi lo việc của mình đi ạ, không cần lo cho cháu làm gì.

Vương Nhã mau chóng rời đi, không nán lại gì nữa. Niên Niên bước tới bàn ăn, nhìn bao nhiêu đồ ăn mới nhớ, cô xuyên không lần này đã là lần thứ 3 rồi, chưa có một bữa nào ăn ngon cả, Niên Niên bỗng cảm thấy hạnh phúc vô bờ. Cô cầm một chiếc bánh tiramisu lên, dùng thìa gắp một ít, cho vào miệng. Mùi vị từ từ tan trong miệng, Niên Niên nở nụ cười mãn nguyện.

Bỗng một giọng nói ngọt hơn mía lùi vang lên:

- Nguyệt Giản, cậu cũng đến đây ư?

Niên Niên quay mặt nhìn, thì ra là nữ chính bạch liên hoa trong sáng đây mà. Vũ Nhan là bạn thân của Nguyệt Giản. Nguyên chủ rất tin tưởng người bạn này, bao nhiêu bí mật liền đem kể hết với Vũ Nhan. Cho đến khi thấy Vũ Nhan cướp đi người mà mình yêu thương nhất, Nguyệt Giản mới nhận ra Vũ Nhan lòng lang dạ sói tới cỡ nào.

Niên Niên cảm thấy hôm nay tề tụ rất đông đủ nha, nữ chính và một dàn hậu cung đang đứng đó, như chờ sẵn có một chút hành động sai sót gì thì họ sẽ khiến cô mất mặt vậy. Nhưng trong thân xác này đã không còn là Nguyệt Giản nhu nhược nữa, mà chính là Niên Niên cô, đừng nên chọc giận tới cô thì hơn.

Triều Thiên, cũng là cháu của Vương Nhã lên tiếng:

- Hừ, Nguyệt Giản, cô không thấy xấu mặt hay sao? Đến tiệc của tôi thì cũng phải làm sao cho ra dáng một vị tiểu thư nho nhã một chút, nếu vậy có thể được tôi để vào mắt một chút.

Vũ Nhan:

- Triều Thiên ca ca, anh không nên nói vậy với Tiểu Giản.

Hải Thiên:

- Vũ Nhan, em cũng đừng đối xử tốt với loại người này, chỉ tổn làm hại đến em.

Phong Thiên, một trong group "THIỆN" cũng lên tiếng:

- Vũ Nhan, em phải cẩn trọng một chút, đừng nên hiền lành quá.

Minh Thiên:

- Tiểu Nhan, em nhìn xem, cô ta cũng không nói gì, chắc lời mặt chuột ra rồi nên mới không lên tiếng nói nữa.

Niên Niên lòng có chút tức giận:

- Tôi không nói chuyện với các người, vì các người không xứng đáng để tôi quan tâm tới.

Cả 5 con người quay qua nhìn Niên Niên, ánh mắt như không thể tin nổi. Hừ, trong mắt Niên Niên bọn họ chỉ là một hạt cát của vũ trụ bao la này, không đáng để mình phải lo lắng.

Trên sân khấu bỗng vang lên tiếng của MC:

- Xin chào các vị quan khách đã đến lễ mừng thọ 80 tuổi của phu nhân Vương Nhã. Tôi thay mặt chủ nhân của buổi tiệc, xin cảm ơn rất nhiều đến món quà mà các vị đã mang đến hôm nay. Và món quà mà phu nhân gửi lời cảm ơn đến nhiều nhất là món quà của tiểu thư Vũ Nhan. Tiểu thư đã mang đến cho phu nhân Vương Nhã bức tranh "Đêm đầy sao" của họa sĩ Vincent Van Gogh, cũng là họa sĩ mà phu nhân Vương Nhã đặc biệt yêu thích.

Vương Nhã mỉm cười đắc ý nhìn Niên Niên, Niên Niên cứ có cảm giác cô ta đang khinh bỉ mình mà nói "Cô nhìn xem, không những tôi có được người đàn ông mà cô yêu, còn được mọi người quý trọng, cô chả là cái thá gì cả."

MC lại tiếp tục:

- Và bây giờ xin mời tiểu thư Vũ Nhan lên phát biểu đôi lời.

Tiếng vỗ tay hân hoan vang lên. Vũ Nhan từ từ bước đến bục, miệng mỉm cười đầy thơ ngây, nói:

- Xin chào các vị quan khách ở đây. Hôm nay là ngày mừng thọ của phu nhân Vương Nhã, con xin gửi đến lời chúc, bà luôn luôn khỏe mạnh, luôn tìm

thấy niềm vui trong cuộc sống, ở bên con cháu của mình lâu hơn nữa.

Cô ta ngừng lại một hồi, lại nói:

-Hôm nay, có xuất hiện một người bạn thân của tôi, tên là Nguyệt Giản, cô ấy muốn tặng đến phu nhân một món quà chứa đựng rất nhiều tình cảm của mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Niên Niên ánh mắt căm hờn liếc nhìn Vũ Nhan, tức tức chết đi mà. Hôm nay cô cũng không có mang món quà gì đến cả, biết tặng cái gì ấy? Hoang mang quá a. Sao đây sao đây? Vương Nhã thích nghệ thuật à nha, cô cũng biết về mà. Hồi đó khi trong đợt giáo huấn, không biết sao cấp trên lại cho cô đi học về a. Trong suốt các nhiệm vụ sau đó, cô cũng không có sử dụng đến hội họa, nhưng giờ cũng có lúc dùng đến rồi. Bỗng nhiên cảm thấy trong lòng dâng lên cảm giác xúc động đến muốn phát khóc a.

Vũ Nhan:

-Vậy thì xin mời tiểu thư Nguyệt Giản đưa món quà đó ra đi a. Mọi người nhìn ai cũng đang rất mong đợi nha.

Mong đợi cái mọe mày. Niên Niên âm thầm đưa ngón giữa lên. Cô túm lấy tay anh phục vụ, thì thầm to nhỏ gì đó rồi lại đi lên bục. Niên Niên:

-Chào các vị, hôm nay tôi muốn ngỏ lời xin lỗi đến phu nhân Vương Nhã, bởi do đột ngột nên tôi không thể chuẩn bị quà được.

Vũ Nhan cười lạnh. "Hà, tao biết mà, mày cứ ở đó mà đợi nhục mặt đi con ạ. " Niên Niên hất mặt không thèm quan tâm đến ánh mắt của Vũ Nhan, lại tiếp tục nói:

-Nhưng thật ra không phải là không có quà, tôi nghe nói phu nhân Vương Nhã rất thích vẽ phải không?

Wương Nhã:

-Phải.

Niên Niên:

-Vậy thì..... cháu sẽ vẽ tặng cho bà một bức tranh nhé.

Sau lời nói ấy thì cũng vừa đúng lúc anh phục vụ chạy tới, cầm theo giá vẽ và một tờ giấy lớn. Niên Niên mỉm cười đầy mê hoặc, cầm lấy bút chì vẽ. Trong tranh là một cô gái đang múa dưới bóng của mình. Đối với một người bình thường mà nói thì vẽ như vậy rất là đẹp nha, vẽ được một cô gái như thế trong vòng 10 phút mà không tẩy xóa là rất tốt rồi. Nhưng đối với những người yêu thích tranh, đúng hơn là đối với Vương Nhã, bức tranh này phải gọi là..... tầm thường.

Niên Niên cảm nhận được trong mắt mọi người đang khinh bỉ mà nhìn mình. Nhưng cuộc vui chưa kết thúc ở đây. Cô cầm trên tay một chiếc bát đựng một thứ bột gì đó. Cô nói:

- Các vị đang nhìn thấy một cô gái đang nhảy đúng không? Mắt của các vị rất tốt, nhưngggggggg chưa tinh tường mà thôi.

Xong lời nói ấy, Niên Niên cầm một nắm bột, ném vào bức tranh của mình. Mọi người rất ngỡ ngàng. Họ không phải vì hành động xem như tata ngu ngốc của Niên Niên mà đứng hình, mà vì họ không thể tin nổi. Bởi cô gái nhảy múa không thấy đâu nữa, mà thay vào đó là một người đàn ông. Niên Niên cười nhạt:

- Các vị cũng vừa thấy đấy. Trong tranh là một cô gái đang nhảy. Nhưng sau khi tôi phủ một thứ bột lên là xuất hiện một người phụ nữ. Tôi muốn gửi tặng bức tranh này đến phu nhân Vương Nhã, vì tôi cũng biết bà rất thích tình yêu. Cô gái nhảy múa rất đẹp, rất uyển chuyển và mềm mại, các vị nhìn cũng biết cô ấy rất hạnh phúc. Phía sau cô ấy là một người đàn ông. Người đàn ông này nhìn xem ra rất mệt mỏi, nhưng vẫn nở một nụ cười hạnh phúc. Anh ấy hạnh phúc vì thấy người mình yêu sống trong niềm đam mê khát khao, được là chính mình. Tôi thường thấy rất nhiều phụ nữ khổ vì một chữ tình, nhưng cũng có một số người đàn ông đau khổ vì người mà mình yêu.

Wương Nhã nở một nụ cười vui vẻ, "Đúng là cháu dâu của ta mà", lại nói:

-Tiểu Giản, cảm ơn cháu rất nhiều vì món quà này.

-Vâng, góp một chút ít sức lực để bà được vui vẻ thì cháu cũng cảm thấy rất vui ạ.

Chương 20

Vương Nhã hài lòng gật đầu, miệng cứ khen ngợi Niên Niên không thôi. Bà hỏi cô:

- Này, cháu có bạn trai chưa?

- Dạ cháu chưa có ạ.

- Cháu thấy cháu ngoại bà thế nào, Triều Thiên ấy?

- Aha, cháu thấy Triều Thiên hình như đang thích Vũ Nhan, cháu không muốn can ngăn tình yêu của cặp đôi trẻ ấy đâu.

- Nào nào, bà thấy cháu thích hợp làm phu nhân của Triều gia hơn con bé Vũ Nhan kia. Chỉ cần cháu đồng ý, thì bà sẽ kêu nó chia tay với con bé đó.

- Thưa bà, cháu nghĩ là trong tình yêu không nên có sự ép buộc. Nếu như hôm nay cháu nói đồng ý thì bà sẽ thực hiện lời mình đã hứa. Cứ coi như nếu vậy thật thì cháu và Triều Thiên sẽ cưới nhau đi. Một cặp vợ chồng cần ba thứ để có thể sống mãi mãi hạnh phúc bên nhau, đó là tình cảm giữa họ, sự tin tưởng và sự thủy chung. Cháu và Triều Thiên không yêu nhau, nên không thể tạo ra sự tin tưởng, cũng như lời ước hẹn mãi bên nhau đến đầu bạc răng long cũng không thể trở thành sự thật. Cháu cũng biết bà muốn tốt cho Triều Thiên, nhưng có một số thứ không nên ép buộc quá nhiều, có thể chính cái muốn tốt ấy của bà sẽ làm cho cháu bà không thể hạnh phúc thật sự.

Niên Niên nói đến đây thì Vương Nhã cũng đã hiểu. Bà thấy rất tiếc khi một cô gái tốt như thế kia lại không được cháu trai bà để ý. Nếu nó chọn con bé Vũ Nhan kia thì bà cũng đồng ý, nhưng mong nó sẽ không hối hận.

Niên Niên nhìn lên đồng hồ, giờ cũng đã trễ, cô liền nói:

- Bà ơi, cháu phải về rồi, không thể ở lại trò chuyện thêm cùng bà nữa. Chừng nào có thời gian cháu sẽ qua chơi với bà nữa nhé?

- Cháu tự về được không? Hay là bà kêu Triều Thiên đưa cháu về nha.

- Dạ thôi, xe của cháu cũng đang ở ngoài kia rồi, cháu có thể tự về được. Vậy tạm biệt bà nha.

Niên Niên nhanh chóng rời đi. Lúc trả lời câu hỏi của Vương Nhã, cô biết có một con người núp trong bóng tối, cô chỉ cần liếc là biết đó chính là Triều Thiên. Như vậy cũng tốt, cô không muốn hấn mỗi khi thấy mình thì hấn lại nói cô đang theo đuổi hấn. Phải nói là rất phiền.

Gió đêm nay mát quá, Niên Niên lái chiếc xe Ferrari của mình đến bên bờ sông, ngồi nhìn mặt nước tĩnh lặng, tâm cũng bình tĩnh hơn. Cô nhớ lại nhiều chuyện trong quá khứ, thật ra lúc sinh ra cô có một mái ấm, nhưng đến lúc 10 tuổi thì cô lại phải vào trong cô nhi viện, có người đã giết cả nhà cô. Cô tức lắm, bao nhiêu người mà cô yêu thương, quan trọng hơn cả tính mạng lại bị một ai khác đó giết. Sau đó cô được nhận về tổ chức. Cuộc huấn luyện khắc nghiệt tới cỡ nào, có lần cô đã suýt chết trong rừng, nhưng sự hận thù đã thôi thúc cô phải sống, để mà trả thù. Ngày ấy cũng đã đến. Đúng sinh nhật 18 tuổi của mình, cô đi giết người đó. Cuối cùng hấn cũng chết, nhưng trong lòng cô lại như mất lý do để sống. Mục tiêu cũng đã hoàn thành rồi, nhưng nỗi mất mát gia đình vẫn không thể nào vơi đi. Niên Niên cảm ơn rất nhiều vì đã đưa người bạn Tiểu Nhạc đến với mình. Nhờ có Tiểu Nhạc mà cô mới tìm lại niềm vui trong cuộc đời. Giờ lại nhớ Tiểu Nhạc quá đi a.

Niên Niên đứng lên khỏi ghế đá, tiến lại chiếc xe của mình. Đang đi bỗng có một đám người đồ đen từ đâu "bay" tới. Trông họ có vẻ muốn bắt cô. Một tên đầu tóc húi cua lên tiếng:

- Thiếu gia của chúng tôi muốn gặp cô.

Niên Niên cảm thấy hụt hẫng:

- Nhưng tôi không muốn gặp thiếu gia của các người.

- Vậy, cô ép buộc chúng tôi phải sử dụng vũ lực.

- Các người sử dụng vũ lực vậy thì tôi sử dụng bạo lực.

Tên vừa nói liền chạy xông đến, liền bị Niên Niên đánh trúng vào bụng, nằm sái lại dưới đất. 7,8 tên còn lại cũng xông đến, khoảng 2 phút sau thì cả đám đều hôn đất Mẹ. Niên Niên cười tươi:

- Đám thuộc hạ như thế này mà không xử nổi một đứa con gái chân yếu tay mềm như mình thì coi như đại ăn hại rồi.

Niên Niên cười ha hả, khinh bỉ nhìn chúng. Cười đến nổi mà quên cảnh giác, bị mỡ nam nào đó đánh vào gáy một cái, liền bất tỉnh nhân sự.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Niên Niên bị bịt mắt, chỉ thấy mỗi một màu đen ngòm. Niên Niên rút kinh nghiệm rồi, đứng cười một mình không những bị người khác tưởng lầm là thần kinh, mà còn bị bắt cóc hỏi nào không hay a. Cô dù bị bịt mắt thế, nhưng vẫn có cảm giác đang bị ai nhìn nhìn ngấm ngấm vậy, thật khó chịu. Bỗng một bàn tay ai đó gỡ cái khăn ra, Niên Niên chớp chớp mắt hai lần mới có thể thấy rõ.

Niên Niên ngạc nhiên, một mỡ nam tuấn tú lịch lãm, gương mặt không có sự nhiệt huyết của một người thanh niên vốn có, mà là sự từng trải rất rất nhiều những thứ mà người thường khó có thể hiểu. Đại nãi Niên Niên bỗng xuất hiện một loạt thông tin. Đây chính nam phản diện mà mọi người vẫn thường nhắc tới trong lời đồn đây sao? Nhìn man hơn mấy thanh niên trẻ trâu kia nhiều. Hắn tên Huỳnh Diệp, yêu nữ chính từ cái nhìn thứ hai. Yêu cái vẻ trong sáng như đóa hoa bạch liên, yêu cái vẻ ngọt ngào, hiền hậu mà thuần khiết của cô. Haha, Niên Niên cười vào mặt, phải là yêu cái bản mặt mỗi khi rên lúc làm tình, yêu cái vẻ ngọt ngào khi mà anh tiến vào, yêu cái vẻ tỏ ra thuần khiết, trong trắng lúc trên giường nhưng đã mất lần đầu tiên của cô khiến anh cảm thấy ****.

Cuối cùng thì Huỳnh Diệp cũng chết thui mờ. Nhưng trước khi chết, hắn chính là người đã giết Nguyệt Giản. Wow, tới cái tin này thì Niên Niên bắt đầu cảm thấy lạnh cả sống lưng à nha. Chờ 10p như đài đẳng đẳng, Niên Niên cuối cùng cũng chịu thua mà lên tiếng:

- Đại ca, anh bắt tôi làm gì vậy, tôi nhớ tôi đâu có biết anh?

- Không biết rồi sau này cũng sẽ biết.

- Zậy anh bắt tôi về đây làm gì?

- Làm vợ.

.....

Cả căn phòng chìm vào vẻ yên tĩnh. Niên Niên miệng cười không nổi. Sao thế giới này lại loạn rồi vậy. Kịch bản đâu hết rồi? Đáng lẽ là nam phụ phải yêu nữ chính hết lòng, cảm hận nữ phụ hết sức chứ. Không lẽ bà tác giả đang định bày trò gì? Có cảm giác hoang mang không hề nhẹ.

- Ahaha, đại ca đừng đùa giỡn như vậy chứ, trái tim tôi mong manh dễ vỡ lắm.

- Nếu nó dễ vỡ thì tôi sẽ nâng niu nó. -Hắn nói

Chắc chắc, vụ này càng ngày càng có điều gì đó mờ ám rồi nha.

-Này,Huỳnh Diệp, sao anh lại muốn tôi về làm vợ?

-Sao em biết tên tôi?

-À thì, danh tiếng của anh rất nổi nha, khiến người trên kẻ dưới đều phải sợ hãi.

-Biết như vậy thì đừng hòng trốn tôi nữa.

Ủa, sao hắn lại nói là trốn, theo như truyện của bà tác giả này thì nguyên chủ cùng nam phản diện chưa từng gặp nhau mà. Hoang mang...

<< Hệ thống, hệ thống ở đâu, ra đây cho ta hỏi chuyện.

- Có muốn hỏi gì?

-Sao truyện lúc ta xuyên qua lại có vẻ khác với nguyên tác quá vậy?

-Đó được gọi là bí mật của truyện a. Thật ra thì Nguyệt Giản là người đầu tiên mà huỳnh Diệp yêu. Nhưng sau 5 năm chờ đợi, Huỳnh Diệp đã quyết định từ bỏ Nguyệt Giản.

-Đây phải gọi là bí mật siêu to a. Không ngờ lại cũng có truyện này. Thật là muốn tổn thương đến trái tim nhỏ bé, yếu ớt mong manh dễ vỡ của ta nha.>>

Sau khi trò chuyện xong với hệ thống, Niên Niên lại cảm thấy rất khổ xử, không biết nên xử sự thế nào đây á?? Haizzzzz, không muốn phiền phức thì

cũng nên làm như vậy đi.

-À, thật ra thì..., Huỳnh Diệp à, tôi cảm thấy chúng ta không nên trở thành vợ chồng gì đó đâu, anh uy dũng như thế này, tôi thật cảm thấy không xứng với anh.

Huỳnh Diệp nghe mà trong lòng đau đớn khôn cùng, anh tiến lại gần Niên Niên, hai tay xiết chặt bả vai cô, giọng cô lãnh hết sức:

-Sao em cứ trốn tránh tôi suốt tận 5 năm thế hả? Tôi có gì không hơn họ? Suốt 5 năm tôi quần quai trong đau khổ, chỉ muốn được em quan tâm tôi hơn mức một người bạn, sao em lại nở lòng không thành toàn cho mong ước nhỏ nhoi của tôi, đã thế sao em lại trốn tránh tôi? Nói đi Nguyệt Giản, em nói cho tôi biết đi.

Nghe được lời nói của Huỳnh Diệp, trong lòng Niên Niên lại xuất hiện một cỗ cảm xúc kì lạ, sao lại có vẻ đau đến tận tâm can thế này, người đang ông đang ở trước mặt cô, cô chưa từng gặp qua một lần, không lẽ đây là cảm xúc của nguyên chủ, cảm xúc của Nguyệt Giản, không lẽ Nguyệt Giản cũng có cảm tình với Huỳnh Diệp?

Niên Niên suy nghĩ, thật ra là nguyên chủ cũng có tình cảm với Huỳnh Diệp, mà một người đàn ông sẵn sàng chờ đợi một người phụ nữ tới tận 5 năm thì khó có thể kiếm được. Vậy thì sửa đổi một chút đi, cho Nguyệt Giản yêu Huỳnh Diệp đi, mà còn tránh được hiểm họa bị giết chết trong tương lai, một mũi tên trúng hai con nhạn, quá lợi còn gì.

-Huỳnh Diệp, thật ra là không phải tôi không thấy tình cảm của anh dành cho tôi, mà vì thật ra bây giờ tôi mệt.

-Vậy.... em không chấp nhận được tình cảm của tôi sao?

-Này, sao anh lại suy bụng ta ra bụng người vậy hả? Một người sẵn sàng chờ đợi tôi 5 năm như anh, thì tôi đã cảm thấy anh hơn bọn họ rất nhiều rồi. Bây giờ tôi sẽ không mãi nhìn phía trước mà bám lấy những người mà suốt cả đời này không thể yêu tôi được. Có lẽ tôi thường bị tổn thương rất nhiều vì chuyện tình cảm, nhưng tôi muốn thử quay lại mà nhìn con người đã đợi tôi tận 5 năm ấy. Này Huỳnh Diệp, có lẽ tôi cũng muốn thử cảm giác được yêu rồi đây.

Những lời nói này là thật sao? Nguyệt Giản đồng ý rồi. Hân vui lắm, mừng lắm, gánh nặng mà hân đã mang trên vai tận 5 năm cuối cùng cũng đã có thể gỡ bỏ. Hân sợ cô không yêu hân, hân sợ cô cứ mãi yêu những con người đó, hân sợ mãi đến tận cuối đời này cô cũng không dành cho hân một chút quan tâm. Cuối cùng trong trái tim cô cũng đã có một góc nhỏ dành cho hân. Nguyệt Giản, anh sẽ từng bước tiến vào trái tim em, từng bước dành trọn trái tim em, không để em đau khổ nữa đâu, nhé.

Niên Niên bất ngờ khi Huỳnh Diệp ôm lấy mình, cảm nhận được sự ấm áp mà hân dành cho cô, à không, là dành cho Nguyệt Giản. Haizzzzz, phải nói là Niên Niên cũng ganh tị với Nguyệt Giản, có được một người yêu mình như thế này thật là đáng quý. Không biết chừng nào cô mới kiếm được người như vậy chứ?

Hôm nay là đã tròn 1k đọc nha, ta rất rất vui. Cảm ơn mọi người đã luôn theo dõi truyện của ta nhé. Chap này trên 1k chữ nha, mong mọi người đọc vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Kể từ ngày hôm đó, phải nói là cuộc sống của Nguyệt Giản rất là thú vị nha. Sáng thì có Huỳnh Diệp đưa đi học, trưa thì có người đưa đồ ăn đến, ra về thì có Huỳnh Diệp đến đón, nói chung là cuộc sống của cô hiện nay nào cũng xoay quanh hai chữ "Huỳnh Diệp".

Niên Niên đi dạo trong vườn, xuyên không đến đây đã tận một tuần mà vẫn chưa làm gì, phải nói là thật đáng buồn chán a. Phải làm gì đó thôi, còn không bạn đọc lại cảm thấy chán nữa a. À, trong lần xuyên không đầu, hình như mình cũng chỉ mới mua một căn nhà, cũng dự định mua cỗ phiếu chơi, nhưng chưa hoàn thành được a. Vậy đi, cô sẽ mua căn nhà, thêm nữa là mở một cửa hàng thời trang đi, cũng rảnh mà.

Niên Niên lấy điện thoại ra, bấm một dãy số *****:

-A lô, chị hai hả?

Người con gái bên kia giọng hơi lạnh lùng một chút, nói:

-Gi? Em gọi chị có việc gì vậy?

-Aha, chị hai à, thật ra thì em cũng muốn tự lập chị ạ

-Hửm? Em có trò mới à?

-Đâu đâu, em muốn tự lập thiệt ấy. Chi ơi, kiểm hộ em căn nhà chị nhé.

-Kiểm làm gì, em có rồi mà.

-What? Em có hỏi nào?

-Hỏi đó chị có mua cho em một căn nhà ấy mà, nhưng nhìn thấy em "cảnh vàng lá ngọc" quá, chị sợ đưa nhà cho em ở rồi bị người ta..... Em cũng hiểu nhỉ?

-Choi ơi, em tự lập được, chị tin em đi, nhà ở đâu vậy chị?

-Haizzzzz, em về nhà hỏi má Trương một chút, kêu má đưa cho em chiếc chìa khóa nhà, tiện hỏi luôn đường đi.

-AAAAAA, zậy em cảm ơn chị nhé.

~~~~~Quảng phân cách thời gian~~~~~

Niên Niên đang đi đến địa chỉ nhà của mình. Đi khoảng 15" thì cũng đến a. Niên Niên đứng trước ngôi nhà phần lớn được làm bằng gỗ mà xuyết xoa:

-Ôi má ơi, ngôi nhà này còn đẹp hơn ngôi nhà lúc trước mà mình đi thuê mướn nữa a.

Niên Niên mắt chữ O miệng chữ A, ngôi nhà phải nói là quá sang trọng, dù không phải là nhà lầu cao đang gì mấy, nhưng phải nói ngôi nhà kiểu Nhật này không thua kém gì nhà. Đằng trước có một vườn bông ly thơm mát, bên cạnh đó là con đường nhỏ dẫn đến ngôi nhà của nguyên chủ. Sàn nhà được làm bằng gỗ, bộ ghế sofa cùng với chiếc tivi màn hình công đập thẳng vào mắt Niên Niên, ngôi nhà này thú vị ở chỗ là phòng khách cũng là phòng bếp nha. Phải nói là diện tích phòng rất rộng, thoáng đãng, Niên Niên đi tiếp thì thấy thêm một hồ cá, à, cái hồ cá này Niên Niên cũng cảm thấy thích nữa nha, bỏ một vài miếng gỗ ra, cho thêm nước và vài chú cá mát-xa vào là được, cũng thuộc loại rất tiện nghi đi. Khi kéo cửa kính ra thì sẽ thấy thêm cái hồ bơi đi, ngoài ra còn có thêm 2, 3 căn phòng khác nữa.

Niên Niên đi đến siêu thị, mua một chút đồ cho mình. Đến chỗ mua trang sức, cô liền ưng lấy cái dây chuyền sapphire. Màu sắc cũng rất đẹp, nhã nhặn, vừa ý Niên Niên. Cô vừa định lấy sợi dây này thì một tiếng nói vang lên:

-Chị ơi, lấy cho em sợi dây chuyền này với.

Tôi quay qua, à, không ngờ hôm nay lại thấy cậu nam nữ Vũ Nhan cùng Phong Thiên nha. Làm như cứ mỗi lần gặp con nữ chính này lại thấy thêm một chế "THIÊN" mới, nghe nói trong truyện này có tận 8 người trong dàn hậu cung của nữ chính. Không tính Huỳnh Diệp của mình thì còn 7 người. Vậy chắc mỗi người một ngày, chia đều cả tuần. Chưa tính cả khi làm chuyện "ấy", còn chừng một lúc chơi 7P cũng không chừng. Chắc Chắc, làm hư hại đầu óc trong sáng của mình quá.

Vũ Nhan quay sang nhìn Niên Niên:

-A, Nguyệt Giản, lâu rồi mới gặp cậu. Tiểu Giản đừng giận Vũ Nhan nữa được không?

Niên Niên:

-Giận gì?

Vũ Nhan cười tươi rói:

-Chuyện Phong Thiên là hôn phu của cậu ấy, nhưng lại đi yêu mình. Vũ Nhan, mình nói thiệt, Phong Thiên và mình thật rất yêu nhau. Vì vậy cậu đừng giận nữa nhé.

Niên Niên quên mất tên này là hôn phu của nguyên chủ. Chắc, một vl~

-Vũ Nhan ơi Vũ nhan, tôi không giận áu. Thấy Phong Thiên yêu Vũ Nhan như vậy, tiện thay hai người đều là cậu nam cậu nữ, hợp lại với nhau thì thành một đôi cậu nam nữ. Rất ư là thích hợp.

Phong Thiên tức giận lên tiếng:

-Sao cô lại nói như vậy hả?

Vũ Nhan mặt như sắp "găng" được nước mắt, giật giắt tay áo của Phong Thiên, nói:

-Phong Thiên, anh đừng nói vậy, sẽ làm Tiểu Giản buồn.

-Vũ Nhan, em đừng nói vậy, cô ta không xứng.

Muốn chơi sao? Được, hôm nay bà chơi khô máu với chúng mày. Xem chúng mày nhục mặt tới cỡ nào. Niên Niên hất cằm:

-Nào, Phong Thiên, anh nói như thế nào mới được cho là xứng? Một người bạn mà tôi tin tưởng, đem bí mật kể cho nghe thì liền đem bí mật đó kể cho người khác. Vị hôn phu của tôi thì cũng dám lấy. Thanh mai trúc mã của tôi, cô ấy cũng quyến rũ, khiến người bạn lớn lên từ nhỏ với tôi liền đem tôi ra mà chán ghét. Tôi thích ai thì cô ấy liền đi theo người đó mà quyến rũ bằng được mới thôi. Anh có biết cô ấy nói câu "Em yêu anh" với tận 8 người đàn ông rồi không? Bắt cả tới tận tám tay, vậy anh nói cho tôi biết, như vậy mới được gọi là xứng?

Phong Thiên giật mình, nhìn đám chiêu Niên Niên, sau đó lại nhìn Vũ Nhan. Vũ Nhan đã hai hàng nước mắt, giật giật tay áo của Phong Thiên, mếu máo:

-Không phải như cô ấy nói đâu, anh tin Vũ Nhan đi.

Còn người đứng lại xem trò vui thì lại bàn tán xôn xao. Giờ chắc mắt mặt lắm nhỉ?

-Phong Thiên, đừng nhìn mọi thứ bằng một con mắt. Có những thứ bề ngoài hào nhoáng nhưng trong tâm lại kinh tởm tới cỡ nào. Anh đừng nói những lời đó nữa. Anh khiến tôi KHINH BÍ lắm. À, Vũ Nhan, đồ đó tôi tặng cho cô, cũng chỉ là một sợi dây chuyền, không đáng để tôi phải giành giật. Tôi nói thật, 2 người thật "KINH TỒM"

Niên Niên nhấn mạnh hai chữ cuối cùng, sau đó quay người lại, bước đi một cách hào hùng. Phong Thiên như giật mình, không lẽ là mình sai rồi sao? Còn Vũ Nhan thì ngoài mặt vẫn khóc, nhưng trong lòng lại tức tới cỡ nào "Nguyệt Giản, mày đợi đó."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Niên Niên về đến nhà, nằm dài ườn trên ghế sofa, hôm nay chả mua được cái gì cả. Đang suy nghĩ không biết nên làm gì tiếp theo thì điện thoại của Niên Niên bỗng đổ chuông. Niên Niên nhìn thấy tên người gọi đến, cười mỉm

-A lô, Huỳnh Diệp, anh gọi em có việc gì?

- Em ra ngoài mở cửa.

Sau câu nói ấy thì Diệp tắt máy. Không lẽ? Niên Niên xoay nắm cửa, mở ra thì liền thấy Huỳnh Diệp. Hắn liền tiến lại gần rồi ôm cô vào lòng. Niên Niên nóng cả khuôn mặt, sống trên đời gần hai mươi mấy năm, đây là lần đầu tiên được ôm một người con trai a.

- Huỳnh Diệp, anh làm gì vậy.

-Hôm nay anh mệt, cần nạp năng lượng.

Rồi hắn ôm cô chặt hơn, như muốn hòa tan cô vào người hắn vậy. Sau 15 phút thì hắn mới buông cô ra. Niên Niên dẫn hắn đi vào trong, hỏi:

-Huỳnh Diệp, sao anh lại biết nhà tôi?

-Anh nhờ vào giác quan thứ sáu.

Niên Niên đạch ra, liền lấy cái gối đập vào Huỳnh Diệp:

-Anh giỡn với tôi à?

-Nghe nói em ra ở riêng à, sao vậy?

-Tôi muốn tự ra lập nghiệp.

Huỳnh Diệp lại ôm Niên Niên vào lòng, cảm nhận như suốt 5 năm qua đã rất đáng để gặp được cô. Hắn nhìn con mèo nhỏ của mình, không muốn nó lại trốn đi nữa. Phải nói là hắn sợ. Sợ rằng cô lại trốn hắn một lần nữa.

- Em đừng đi làm việc, rất khổ. Để anh nuôi em là được.

- Huỳnh Diệp, tôi không phải là loại con gái chỉ thích bám lấy đàn ông.

-Ừ, anh biết. Nhưng em là người con gái anh yêu nhất trên thế giới này, anh muốn được che mưa chắn gió cho em.

Niên Niên lòng cảm thấy ấm áp biết bao, phải, nói là xúc động mới đúng. Tình yêu của hắn rất to lớn, cũng rất vĩ đại. Niên Niên cũng cảm thấy ganh tị.

-Huỳnh Diệp, đừng lo lắng, anh tin tưởng tôi đi, được không? Hay là nếu tôi có việc gì khó khăn, thì người đầu tiên tôi nhờ sẽ là anh nhé.

-Nguyệt Giản, đừng anh rất to, sao em lại không bám?

-Ừm, tôi biết đừng anh rất bự, rất to, đợi chừng nào sự nghiệp tôi, phải nói là.... thành đạt đi, rồi tôi sẽ ôm anh nhé, được không?

-Được rồi, tới lúc đó em nhớ bám anh chặt vào.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

-Được được.

Niên Niên nhướn miệng cười, Huỳnh Diệp nhìn mặt lạnh lạnh thế thôi, chứ trong tâm hồn cứ như con nít vậy. Hắn giờ cứ ôm người cô mãi, chả chịu buông gì cả.

-Nguyệt Giản, tới mai Huỳnh thị tổ chức một bữa tiệc gặp mặt, anh muốn em đi chung với anh, được chứ.

-Huỳnh Diệp, mai đi thì mai nói, giờ tôi buồn ngủ.

-Được, em ngủ đi.

-Nhưng....anh cứ ôm thế này, thì sao tôi về phòng được?

-Anh ôm em về phòng.

Căn phòng như tăng lên mấy độ a. Phù, nóng nóng.

-Ha ha, Huỳnh Diệp, anh đừng làm gì bậy nhá, tôi chưa đủ tuổi đâu á.

-Làm gì mà chả được, em là vợ anh, ai dám làm gì?

Huỳnh Diệp liền ôm lấy Niên Niên, môi kề môi với cô, nụ hôn nhẹ nhàng lướt qua trên cánh môi anh đào ấy. Hương vị môi của Niên Niên khiến cho tim của Huỳnh Diệp bắn loạn. Niên Niên đỏ mặt:

-Này, này, anh làm..

Chưa kịp nói hết, Huỳnh Diệp lại bóp lấy cằm cô, chiếc lưỡi liền thăm dò những nơi tư mật của cô. Cái cảm giác ngứa ngứa, kích thích từng sợi dây thần kinh của Niên Niên cũng là lần đầu. Lưỡi của Huỳnh Diệp quấn lấy lưỡi của cô, mút hết những giọt mật ngọt của cô. Niên Niên cảm thấy gần như sắp chết vậy, Huỳnh Diệp điên cuồng chiếm hết khoang miệng của cô, không cho cô cơ hội chống trả.

Thấy mặt của Niên Niên đỏ như gấc, Huỳnh Diệp mới chịu buông cô ra. Niên Niên hít lấy hít để không khí. Tạ ơn trời, chưa chết vì bị cưỡng hôn. Thật ra đây là lần đầu tiên có người hôn mình, không ngờ cảm giác như sắp chết a.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Sáng hôm sau, Niên Niên thức dậy thì một bên giường đã không thấy Huỳnh Diệp nữa. Tưởng tượng lại ngày hôm qua, mặt không khỏi có chút hồng hồng. Hắn cứ nhiên lại dám cướp đi nụ hôn đầu của mình.

Niên Niên bỗng cảm thấy có hứng, mở điện thoại ra gọi cho chị của mình:

-Alô, chị hả?

-Cô nương, sáng sớm gọi chị vậy?

-À, em muốn mượn chị một số tiền.

-Mượn gì mà mượn, thẻ ATM hoàng kim chị đưa cho còn không đủ xài à?

-Ừa, em có hả?

-Không những có mà còn tận 3,4 thẻ, hèn chỉ người ta gọi em là "phá gia chi tử" là phải.

-Hi hi, em cúp ạ.

"Phá gia chi tử" cái gì, mình chỉ là không biết mình giàu như vậy thôi mà.

E hèm, Huỳnh Diệp tối hôm qua nói là hôm nay Huỳnh thị tổ chức một bữa tiệc từ thiện thì phải. Kiểu gì mà chả gặp nữ chính trong bữa tiệc chứ?

Niên Niên ngồi chơi gần đến 6 giờ tối, sờ đi cô ngồi lê đôi mách, hóng chuyện từ sáng tới giờ, bởi Niên Niên biết chắc là sẽ có người đến đưa cho mình váy cũng những bộ trang sức a. Thật ra Niên Niên không phải loại người thích dùng tiền của người khác đâu, chỉ là... tiện thì dùng đại thôi a. Thời buổi đang kinh tế khó khăn thế này, giá đồ cứ tăng, ngay cả chính bản thân còn không biết tiết kiệm, thì sao mà sống đây? (t/giã: xùy xùy, nói đại là keo kiệt đi, ta biết hết)

Đúng như suy nghĩ của Niên Niên, có người đã mang đến cho cô một bộ váy màu đen hở vai. Theo như Niên Niên nhận xét, phải nói là bộ váy rất là hợp với thân thể này. Bao quanh phía trên áo là ren màu đen, phía dưới váy thì được thêu thêm những con bướm đen nhỏ, trong có vẽ hơi một chút tình nghịch, nhưng vẫn không sao giấu nổi vẻ quý phái cùng lịch thiệp nha.

Niên Niên vào trong thay quần áo, đeo thêm chiếc dây chuyền thạch anh màu đen, đi đôi giày có gắn những con bướm đen được làm từ thủy tinh. Bây giờ Niên Niên đẹp như một bức tranh trừu tượng trắng đen vậy.

Lại có người bấm chuông, Niên Niên đi chậm chạp ra mở cửa, thì xuất hiện một vị quân gia ăn mặc nghiêm trang, nói với cô:

-Tiểu thư, thiếu gia đang chờ cô ở trong xe.

-Vâng vâng, tôi ra đây.

Niên Niên bước vào trong xe thì đã thấy Huỳnh Diệp ngồi sẵn. Anh mặc âu phục kiểu Âu màu đen, cả người toát lên thần thái lịch lãm, nhưng trông anh lại gần như không dễ gần, bởi vậy mà tạo ra nét lôi cuốn người khác giới.

Huỳnh Diệp xoay sang, như đã nuốt kịp hết vẻ đẹp của cô vào trong mắt, thì anh mới mỉm cười, khen:

-Hôm nay em đẹp lắm.

-Cảm ơn, anh cũng rất đẹp.

Huỳnh Diệp nhìn người con gái mà mình yêu sâu đậm ấy, cô đẹp tựa như một thiên thần sa ngã, và đó chính là thiên thần của anh.

Chiếc xe cuối cùng cũng dừng lại. Niên Niên khoát tay Huỳnh Diệp đi vào trong, trước mọi ánh mắt của người khác mà nhẹ mỉm cười. Huỳnh Diệp thì thâm vào tai cô, anh nói anh có việc bận thì phải. Cô cũng không tiện giữ anh lại, thôi thì cứ để anh đi vậy. Để cô còn đối phó một số chuyện nữa.

Cô tiến vào bàn đựng thức ăn, cầm lên trên tay một ly rượu vang đỏ, cô kê lên miệng, thứ chất lỏng màu đỏ ấy dần dần vào trong khoang miệng của cô. Ta đang đợi ở đây này, nữ chính, người cứ đến đi, ta đây sẵn lòng đón tiếp.

Tiếng giày lộp cộp vang lên, Niên Niên quay lại, đã thấy một group "Thiên" đang đứng xung quanh Vũ Nhan. Hôm nay nữ chính mặc chiếc váy màu đen dài tới chân, hở ra một ít thịt trắng nõn. Cô ta với Niên Niên như hai thế giới trắng đen khác nhau, gần như không thể hòa hợp nổi. Vũ Nhan lên tiếng, cắt đứt quãng thời gian im lặng:

- Nguyệt Giản, lâu rồi chưa gặp.

- Phải, lâu rồi chưa gặp.

Cô ta cầm tay Niên Niên, giọng lớn hơn bình thường:

- Nguyệt Giản, cậu đừng giận Vũ Nhan nữa được không? Tớ không muốn cướp vị hôn phu của cậu, không muốn lấy đi hạnh mai trúc mã của cậu đâu. Nguyệt Giản, sao mặt cậu lại như thế, tớ sai, tớ sai mà, đừng giận nữa được không?

Thật khéo, nữ chính cuối cùng cũng thu hút hết ánh nhìn của mọi người xung quanh rồi. Ra đây là chiêu trò của cô. Vũ Nhan như bóp vào tay Niên Niên, Niên Niên cảm thấy đau quá, liền hất cô ta ra, Vũ Nhan liền té xuống, mặt rưng rưng nước mắt:

-Nguyệt Giản, tớ đã xin lỗi cậu rồi mà.... Sao cậu... hức hức...hức....

Và lại một quãng dài hức...hức hức... Niên Niên cũng không hiểu, có cái màn ướt át này lúc nào cũng giờ ra, không chán sao?

Triều Thiên liền đưa tay ra, tát một cái "bốp", giọng chứa không ít hung tàn:

-Nguyệt Giản, sao Nhan Nhi lại có một người bạn ác độc như cô chứ?

Niên Niên đưa bàn tay chạm lên mặt, chỗ vừa bị tát ấy vẫn còn nóng, Niên Niên cảm thán trong lòng, cái tát này, rõ là đau.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Mọi người thù thù vào tai nhau, xì xầm này nọ, hừ, Niên Niên cô cũng không thể nói là hạ giọng để chọc nha. Niên Niên giơ cánh tay lên, lời nói chắc nịch, không có một chút rụt rè cũng như sợ hãi.

-Aizz, cô ta bầu tôi đau như vậy, bầm tím cả đây này, muốn chảy máu nữa, haizzzz....., có ngu mới không hất cô ta ra.

Cả hội trường dường như im lặng, mọi ánh mắt dần dồn vào kẻ đang khóc kia, nữ chủ bạch liên hoa không còn khóc rống lên nữa, mà chỉ là thút thít:

-Cô.... chắc gì..... cô là giả bộ phải không. Tôi.... sao lại có thể... có người bạn như cô.

Tiếng nói như ngắt quãng, Niên Niên cười lạnh

-Mắc gì tôi phải dằn dặt ra cảnh này. Mắc gì tôi phải tự làm nhục mình? Cô nghĩ là tôi hăm hại cô? Cô xứng sao?

Oách, quá oanh liệt, quá hùng vĩ. Câu nói ngắt đúng chỗ, dừng đúng chỗ, để cho mọi người biết rằng, bản thân mình khinh bỉ cái con bạc rẻ tiền này như thế nào. Bỗng có tiếng giấy lộp cộp vang lên, Niên Niên quay lại nhìn, thờ dài trong lòng, chỗ dựa vững chắc của mình kia. Huỳnh Diệp mặc kệ ánh mắt của người khác, tiến lại gần Niên Niên, đảo mắt qua lại, mặt trong có vẻ tức giận:

-Ai đã khiến em như thế này?

Niên Niên chỉ tay từng kẻ đã hăm hại mình:

-Thằng cha này táng em, con nhỏ này bầu em

Huỳnh Diệp mặt thoáng lạnh, khiến cho người đối diện cũng phải sợ ánh mắt này. "Bốp", Huỳnh Diệp tát Triều Thiên kia:

-Cậu là ai mà dám đụng vào người phụ nữ của tôi? Nên nhớ, người phụ nữ của Triều Thiên này, không được ai bén mảng động vào.

Huỳnh Diệp xoay về phía Vũ Nhan:

-Cô nên nhớ là mình chả là cái thá gì, chỉ là một con chim trích mà cũng muốn động đến phượng hoàng?

-Nhân ngày hôm nay, tôi xin giới thiệu vị phu nhân tương lai của Huỳnh gia, là người phụ nữ mà suốt đời suốt kiếp tôi nguyện kề bên, cũng là tiểu thư Nguyệt Giản đây.

Thanh âm trầm thấp, không nhanh không chậm, mạch lạc rõ ràng, chỉ để khẳng định chủ quyền lên cô mà thôi. Người phụ nữ của hắn, cũng chỉ để hắn yêu, hắn trân trọng, không cần những kẻ khác dòm vào. Muốn chinh phu nhân tương lai của hắn, hừ, đợi quy tiên cũng không thực hiện nổi. Phu nhân hắn muốn chinh người khác, thì cứ chinh chết cũng được.

-Tôi nể tình cha cậu là bạn lâu năm của cha tôi, thì mới mời tập đoàn của các người đến tham dự. Biết người biết ta, biết điều một chút, đừng khiến cho vợ tôi nổi giận, còn không thì.... đừng nghĩ đến việc ngóc đầu lên.

Niên Niên:

-Haizz, kệ bọn họ, hôm nay là ngày vui của anh, đừng quan tâm mấy con kiến hôi này.

-Được, em nói gì thì như vậy đi.

Huỳnh Diệp nắm chặt cổ tay Niên Niên mà kéo đi, mặc cho ánh mắt mọi người trầm trồ nhìn ngắm. Hai vị nhân vật chính cũng đã rời khỏi hiện trường, chỉ còn thừa lại những kẻ vẫn còn đờ đẫn mà đứng đó.

Triều Thiên:

-Nhan Nhi, việc em làm với cô ta, là thật?

-Em... không... không phải đâu. Vì sao anh lại tin con đàn bà đó? Anh không lẽ... chán ghét em ư?

-Không có chán ghét gì cả, thôi đứng đây, đi ăn chút đồ ăn nào.

Triều Thiên đi trên đường, mặc dù người bên cạnh lái nhái thế nào, thì hắn vẫn không thể tập trung vào nôi, vẫn ngẫm nghĩ rất nhiều, không lẽ, hắn chưa nhìn thấy hết mọi việc chăng?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

Mọi người ạ, mấy bữa nay ta không tài nào nghĩ ra nôi diễn biến tiếp theo. ta cũng chỉ mới bắt đầu viết truyện thôi, cho nên phải nói còn gà lắm. Mọi người ạ, mọi người nghĩ ta có nên ngưng truyện không đây?

Biết là làm vậy phụ lòng mong mỏi của các bạn, nên ta cũng sẽ viết một vài truyện mới, nhưng không phải là thể loại xuyên không. Ta viết một bộ truyện mới cũng đã được hơn một tháng, hơn 10 chương rồi. Các bạn nghĩ sao?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Niên Niên mắt nhìn chăm chăm Huỳnh Diệp, cả hai người nhìn đối phương không chớp mắt. Niên Niên thở dài, sau khi xử lý đám xong đám Vũ Nhan, thì Huỳnh Diệp không nói một lời liền kéo cô đến vườn hoa này. Phải nói là rất khó hiểu, bởi trên đường đi, trong đầu cô liên hiện ra một nhiệm vụ, đó là: Nhận lời kết hôn của Huỳnh Diệp. Phải nói là WTF, trải qua gần mấy nhiệm vụ, mặc dù chưa có nhiệm vụ nào là hoàn thành, nhưng hệ thống chưa bao giờ xen vào quyết định hay đưa ra nhiệm vụ cho người chơi. sao bây giờ lại đột nhiên thay đổi, không lẽ là trò chơi này cải tiến một chút, hay là còn có điều gì mờ ám?

Huỳnh Diệp bỗng nhiên lên tiếng:

-Nguyệt Giản, mặc dù em đã chấp nhận làm bạn gái anh, nhưng anh vẫn không có cảm giác an toàn. Một người đàn ông không có cảm giác an toàn, sao lại có thể làm chỗ dựa cho phụ nữ, thật nực cười phải không?

Niên Niên cảm thấy kì lạ:

-Ý anh là...

Niên Niên khó hiểu, không lẽ nam phụ còn muốn cưới trước nam chính hay sao?

-Chuyện năm ấy xảy ra, anh biết là em hận anh, nhưng tới khi em nói em đồng ý làm bạn gái anh, anh vừa vui mừng, nhưng vừa cảm thấy sợ sệt, cảm thấy không thật.

Hả, chuyện năm ấy là chuyện nào, theo như cốt truyện, nguyên chủ chưa gặp qua nam phản diện một lần nào, ừ thì nam phản diện yêu nữ phụ từ 5 năm trước, là bí mật của cốt truyện này, không lẽ cô chưa khai thác những ẩn giấu của truyện hay sao?

Niên Niên do dự, không biết nên nói gì bây giờ, khung cảnh đang lằng lằng như thế này, chính cô cũng không nỡ phá hỏng bầu không khí. Huỳnh Diệp nhìn Niên Niên, anh cảm thấy cô như ở rất gần nhưng cũng rất xa, không được, thời gian 5 năm là quá đủ, anh không thể chờ người con gái này thêm nhiều năm nữa, có lẽ cuộc tình này cũng phải đi đến hồi kết.

Haha, mọi người, chap đột này hơi ngắn nên chap sau ta sẽ viết dài hơn nha. Khoảng tối ta sẽ đăng chap sau. Cũng sẽ không drop truyện ầu nhè. Ta cũng sắp ra một truyện mới, mong mọi người sẽ ủng hộ nhiệt tình nha

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Huỳnh Diệp nắm chặt bả vai Niên Niên, anh nói:

-Nguyệt Giản, bây giờ cũng đã tròn năm năm mà anh chờ đợi em rồi.

Anh hít sâu một hơi, hôm nay là một ngày rất quan trọng, không phải vì công ty của anh đã đạt đến thành công, mà ngày hôm nay, anh chuẩn bị một màn cầu hôn dành cho người con gái anh yêu. Phù, bắt đầu thôi, tính kiên nhẫn của đàn ông cũng có giới hạn, chờ đợi như thế là quá đủ rồi.

Huỳnh Diệp khụy gối xuống, lấy từ túi áo bên phải một chiếc nhẫn cầu hôn.

-Nguyệt Giản của anh, xin em đồng ý giao nửa đời còn lại của em cho anh. Anh sẽ giao mọi thứ của anh cho em, mọi thứ đều là của em, ngay cả trái tim cũng như thân xác này. Giản Giản, xin em đồng ý làm vợ của anh, đồng ý làm... mẹ của các con anh sau này.

Bây giờ Niên Niên chỉ có một suy nghĩ: "Á đù, sao mọi chuyện lại diễn ra như vậy thế hả. Sống hơn hai mươi mấy năm trên đời còn chưa cưới được chồng, thì cái thân thể 17 tuổi này đã có chồng rồi là sao, là sao hả? Bây giờ mới hiểu vì sao lại đưa ra nhiệm vụ đột ngột như thế, mà cưới chồng rồi thì sẽ kết thúc bộ truyện thôi. Chấp nhận vậy"

Niên Niên dùng móng tay hết sức mà bấm vào tay mình. Niên Niên rom róm nước mắt, vào những trường hợp này, để có thể roi nước mắt thì cũng chỉ có thể làm hành động bạo lực này thôi. Niên Niên mỉm cười e thẹn, trên mắt còn đọng vào giọt nước:

-Em đồng ý.

Huỳnh Diệp ôm Niên Niên vào trong lòng, bồng khuôn mặt của Huỳnh Diệp tiến gần sát. Khuôn mặt của hai người như dính sát vào nhau, môi của Huỳnh Diệp đặt trên môi của Niên Niên. Anh dịu dàng lấn áp lấy tâm trí cô, dùng lưỡi của mình vẽ lên môi của Niên Niên. Niên Niên cảm giác hơi ngứa ngứa, liền mở miệng kêu "um" lên một tiếng. Huỳnh Diệp nhân cơ hội đó, dùng lưỡi của mình, len lỏi vào trong miệng của cô, khiêu khích đầu lưỡi của Niên Niên, từ từ nếm hết mật ngọt của cô.

Niên Niên là bà cô hai mươi mấy tuổi đầu, cũng chưa từng có một mảnh tình vắt vai, nói chi đến chuyện hôn kiểu Pháp. Lần đầu hôn như thế này, Niên Niên cảm giác cũng không tệ, như có thứ gì đó ngọt ngào len lỏi vào tim của cô.

Đợi đến khi về đến nhà, thì hệ thống tự động hiện lên trong đầu Niên Niên.

<

- Phẩm hạnh: 100000

- Nhan sắc: 10%

- Mùi hương: 5%

- Sức hút: 10%

Cập nhật thêm một số tính năng mới

- Đạo hạnh: 1%

- Nhanh nhẹn: 2%

- Sức mạnh: 2%

Cập nhật thêm một số kỹ năng mới:

- Thông thạo máy tính, mức trung bình>>>

Niên Niên cảm giác hơi khó hiểu một chút, liền hỏi:

-Này hệ thống, thông thạo máy tính ở mức trung bình là sao?

<<- Khi mỗi lần cô hoàn thành một nhiệm vụ nào đó, thì sẽ được nhận thêm nhiều kĩ năng, như múa, hội họa, ca hát,... mỗi kĩ năng đều có 3 mức: trung bình, bình thường, hoàn hảo. Ví như kĩ năng thông thạo máy tính của cô chỉ mới ở mức trung bình, vậy thì cô chỉ có thể gõ chữ, chơi game thông thạo. Đến mức bình thường, cô có thể hack một số tường lửa cũng như hack một số nick đơn giản. Đến mức cao nhất là hoàn hảo, thì cô có thể hack mọi thứ>>

-Vậy ta có thể hack hệ thống của người không?

◇

-Như vậy là có thể sao?

◇

Niên Niên đang định hỏi tiếp, thì bỗng nhiên điện thoại reng lên. Cô nhìn vào số máy, cảm thấy kì Kì, hình như là số lạ.

-A lô, xin hỏi là ai vậy?

-Cô không nhận ra tôi hả?

-Nhận ra chứ.

-Thật... hả?

-Ừ, dĩ nhiên rồi,à

-Sao?

-Tôi không muốn mua bảo hiểm của các anh, cứ thử gọi một lần nữa xem, tôi báo cảnh sát bắt anh bây giờ. Đồ điên.

Thật là xui xẻo chứ, 11 giờ rồi mà toàn gặp mấy thứ không bình thường

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Lại có một cuộc gọi đến, Niên Niên vừa nhắc ống nghe, thật là bất ngờ, người chị của nguyên chủ Nguyệt Giản, cũng chính là Nguyệt Như, người chị mà suốt mấy ngày nay cô cũng không thấy mặt, sao hôm nay lại gọi điện đến?

- Nguyệt Giản, em có biết được tin gì chưa?

-Tin gì vậy chị? Em mới từ Huỳnh gia về đến nhà thôi.

-Em biết Vũ Nhan chứ?

-Biết, sao chị lại hỏi em về cô ta?

-Vũ Nhan vừa bị tai nạn xe hơi, cũng mới cách đây được hơn 30 phút thôi, nhưng chị lại cảm thấy rất kì lạ, lúc cảnh sát xem đoạn camera, thì Vũ Nhan lúc đó bị một chiếc xe khác tông trúng, phóng to hơn, chị lại không thấy người ở trong xe là ai cả, mặc khác là có người cố ý hãm hại cô ta. Chị nghĩ mấy ngày nay em nên cẩn thận một chút, trong trường em với cô ta có một chút mâu thuẫn, sẽ bị nhiều người hiểu lầm là em cố ý giết cô ta.

-Vâng, em biết rồi, cảm ơn chị.

Niên Niên hơi bất ngờ, sao cốt truyện lại thay đổi thế, theo như Niên Niên nhớ là cô ấy sẽ sống đến tận già cơ mà, làm gì nữ chính lại chết do tai nạn được? Những nhân vật đạo diễn gần đây cô tiếp xúc, cũng không có khả năng hận Vũ Nhan đến nỗi muốn giết cô ta. Không lẽ là Huỳnh Diệp? Không, Huỳnh Diệp sẽ không giết cô ta, sẽ không vì Vũ Nhan cãi nhau một tí với Nguyệt Giản mà cho người đi giết cô ta, Huỳnh Diệp sẽ không hành động thiếu suy nghĩ như mấy tên điên trong bộ truyện teen này. Bỗng cô nghĩ ra một lý do, nhưng không thể hoàn toàn chắc chắn được, có thể do mình suy nghĩ quá nhiều chăng?

◇

Không gian bây giờ chỉ còn một màu đen, Niên Niên vẫn chờ tiếp nhận nhiệm vụ

<

-Giao nhiệm vụ đi>>

Cả không gian như rung động, Niên Niên bắt giác ngất xỉu.

Mí mắt Niên Niên giật giật, cổ gồng mở mắt ra, liền cảm thấy trong người thật mệt mỏi, ngấm kĩ lại trang phục trên người, thì là trang phục của cô đại. Niên Niên nhìn xung quanh căn phòng của mình, nơi đây nhìn cứ như lâu năm không được quét dọn gọn gàng, tường thì đầy mốc rêu, bàn ghế thì chỉ được làm bằng tra, cửa thì cũng không còn. Cũng có thể biết được rằng địa vị của nguyên chủ trong căn nhà này không được tốt lắm a.

<< Người chơi Niên Niên xin tiếp nhận cốt truyện. Thân thể này là của người tên Vũ Hoa Chi, là dòng chính thất của Vũ gia, con gái của Vũ thừa tướng. Năm nay Vũ Hoa Chi 13 tuổi, 7 năm trước mẹ của Vũ Hoa Chi qua đời, Vũ Lâm, cũng chính là Vũ thừa tướng liền đem mẹ con Thanh Chi về phủ làm kế thất. Nữ chính tên Vũ Lâm Ngọc, còn nam chính thì không thể xác định, bởi đây là một bộ truyện sắc, nữ chính giả làm bạch liên hoa trước mặt các nam chính, khiến cho các nam chính hiểu lầm Vũ Hoa Chi, kết cục cuối cùng là chết trên đàn hỏa thiêu, bị người đời khinh bỉ>>

Bỗng từ ngoài cửa xuất hiện một nô tỳ, hình như đó là nô tỳ của Vũ Hoa Chi, tên là Ngưng Nhi thì phải. Ngưng Nhi này cũng phải nói thật là tốt nha, theo tiểu thư mình được 8 năm, mỗi lần Vũ Hoa Chi bị Vũ Lâm Ngọc đánh, thì chỉ có Ngưng Nhi này là ra đỡ đòn thay nàng. Suốt 8 năm không than thân cũng không trách phận cậu nào, một lòng vì chủ tử của mình. Nhưng kết cục lại rất tội nghiệp, bị kẻ khác làm nhục thân thể, liền treo cổ chết trước phủ Vũ gia, bị người trong Vũ gia giấu kín, mang thân thể của Ngưng Nhi đem đi đốt, cũng không lập bàn thờ cho nàng. Mới nghĩ đến đây thôi, mà đã cảm thấy thân thể Vũ Hoa Chi này nợ Ngưng Nhi một món nợ không hề nhỏ.

Ngưng Nhi:

-Tiểu thư, người gắng ngồi dậy húp bát cháo giúp Ngưng Nhi nhé.

Niên Niên cũng im lặng đồng ý mà húp hết bát cháo, cơ thể này còn rất ít sinh lực, phải mau bồi dưỡng là việc chính.

Ngưng Nhi:

-Nhị tiểu thư cũng thật quá đáng, cũng không phải là lỗi của người, sao cứ đổ hết trách nhiệm lên đầu của tiểu thư, khiến cho lão gia một phen trách phạt, phạt tiểu thư 3 tháng này cũng không được ra ngoài, còn đánh một trận nữa. Sao cũng là con của lão gia, sao lão gia có thể đối xử với người như thế?

Niên Niên không kịp trả lời, liền nghe thấy tiếng:

-Con tiện tì kia, sao ngươi còn dám chửi ngay sau lưng ta, hôm nay là gan cũng không nhỏ?

Niên Niên nghe một lần liền biết là ai, được, muốn đấu một trận chứ gì, người mún ta liền tiếp. Niên Niên ho khế, nói:

-Ngưng Nhi, ngươi mau dìu ta đi ra gian ngoài, xem kẻ nào dám chửi bới trước Hàn viện của ta?

Ngưng Nhi liền làm theo lời. Niên Niên thấy trước cửa xuất hiện Vũ Lâm Ngọc, nhan sắc nhìn cũng rất xinh đẹp, nhưng so ra với Vũ Ngọc Chi thì còn kém một bậc, cô ta nhìn thì xinh đẹp, nhưng Vũ Ngọc Chi lại đẹp hơn một bậc, đáng vẻ tính tế, uyển chuyển, lãnh đạm, mặc dù không mặc bộ trang phục cao sang, nhưng những thần thái ấy vẫn toát ra từ từng cử chỉ của Vũ Ngọc Chi.

Niên Niên:

-A, thì ra là Nhị muội, sao mới sáng sớm đã đứng ở đây chửi bới, không vào chào hỏi ta một câu, nào còn tôn ti trật tự?

-Ngươi nghĩ ngươi là ai mà ta phải chào hỏi?

-Ngươi chỉ là dòng dõi thứ nữ, ta là chính thất, mẹ ta được cả nhà thân phụ hỏi cưới đảng hoàng, mẹ ngươi lai lịch cũng không rõ ràng, so với ta, ngươi là cái thá gì?

-Ngươi, ngươi... được lắm, được lắm, hôm nay dám trở mặt với ta, xem ta đi nói với phụ thân, xem ngươi còn vênh váo thế này không?

Nói rồi nàng ta cất bước đi, được, muốn tự khinh bỉ chính mình thì cứ việc, ngươi xem xem, giữa ta và ngươi, ai hơn ai?

Ngưng Nhi bỗng lên tiếng:

-Đại tiểu thư, người không sợ lão gia lại trách phạt người sao?

-Ngươi đừng lo, hôm nay ông ấy không dám đánh ta, coi chừng còn muốn giáo huấn nàng ta trước mặt ta nữa.

-Thật sao đại tiểu thư?

-Ngươi nói xem?

Đến gần bữa trưa, thì cũng đã thấy Vũ Lâm, cùng mẹ con Thanh nhi từ ngoài cổng viện bước vào, vẻ mặt rất chi là tức giận, giọng hậm hực, hét lên:

- Vũ Lâm Ngọc đâu, mau ra đây cho ta, xem ra một ngày ta không dạy dỗ ngươi, ngươi liền cứ thế hoành hành hả?

Niên Niên giả vờ yếu đuối, bước đi chập chững, đến trước mặt Vũ Lâm, hỏi:

- Phụ thân, sao người lại nói vậy?

- Không nói vậy thì ta phải nói như thế nào? Ngươi hôm nay cả gan dám bắt nạt nhị muội ngươi như vậy, ngươi có đặt ta vào mắt không hả?

- Phụ thân, nữ nhi không có ngày nào không để người vào mắt, ví như mấy năm trước, lúc mẫu thân mất, nữ nhi lúc nào cũng mong mọi người qua đây thấp hương cho mẫu thân, an ủi cho nữ nhi, nhưng phụ thân không có, nữ nhi rất đau lòng. Ví như mấy ngày nay, nữ nhi bị phụ thân trách phạt, cũng đã biết lỗi của mình, nhưng phụ thân không những không sai người đưa thuốc cho nữ nhi, cứ như phụ thân nhất định không tha lỗi cho nữ nhi, nữ nhi đau lòng lắm.

Khụ, nói vậy khác gì nói hấn là một người cha tệt, Vũ Lâm nghĩ:

- Khụ, nhưng sao ngươi lại dám bắt nạt nhị muội của ngươi hả?

- Thưa phụ thân, chẳng là muội muội sáng sớm đứng trước cửa phòng của nữ nhi la lối om sòm, nữ nhi chỉ nhắc nhở một hai câu nào là tôn ti trật tự, muội muội còn không nghe, liền nói với nữ nhi sẽ kêu cha đến đây phân xử.

Vũ Lâm tức giận, đánh mặt lại, xoay qua hỏi Vũ Lâm Ngọc:

- Chuyện này là như thế nào?

Vũ Lâm Ngọc đen mặt:

- Phụ... phụ thân, tỷ tỷ còn mắng ta không là cái thá gì trong Vũ phủ này, hic, nữ nhi, hic, không ngờ tỷ tỷ lại nói vậy, hic...

- Ngươi cứ nhiên lại dám khinh thường muội muội ngươi?

- Thưa phụ thân, trước đó phải là muội muội, có phải muội muội đã hỏi nữ nhi là ai mà nàng ta phải chào hỏi, nữ nhi lúc đó cũng đường đột tức giận, chẳng qua nữ nhi chỉ nói mình là con dòng dõi chính thất, muội muội là con của kẻ thất, ít nhất... cũng phải nể mặt chính thất mà chào hỏi chứ ạ?

Niên Niên cố ý nói vậy, để đính chính lại rằng mình mới là chính thất con hoang ngoài đường mang về, mặc gì lại được cao ngạo trước mặt chính thất nàng chứ?

- Thưa phụ thân, nữ nhi nghĩ rằng muội muội không có tôn trọng tôn ti trật tự trong nhà, ít nhất cũng phải phạt ạ.

- Khụ, Chi nhi, muội muội con cũng mới phạm lần đầu, ta nghĩ nó chắc sẽ nhớ thôi.

- Phụ thân, hồi đó con cũng phạm sai lầm lần đầu, phụ thân càng không nghĩ ngoại giáo huấn, để nữ nhi biết rằng người là người cha anh minh như thế nào, có sai lầm tất có phạt, không thể sai lầm lần hai. Muội muội cũng nên như vậy, không thể thiên vị mà làm cho muội muội lầm đường lạc lối. Không lẽ cùng một người cha giáo huấn, người này được thiên vị, người kia thì không được?

- Há, ngươi nói ai thiên vị ả?

Niên Niên giả vờ mếu máo, đưa tay áo lau lau nước mắt:

- Phụ thân, người sao lại la mắng con?

Bây giờ Vũ Lâm phải nói là không biết phải làm sao đây, thứ nữ Vũ Lâm Ngọc ông rất yêu thương, muốn dưng nhiều thứ càng quý càng tốt cho con gái, thì cứ nhiên làm sao mà dám đánh? Nhưng lỡ lộ ra ngoài chuyện ông không đối xử công bằng với con của chính thất, thiên vị đứa con thứ nữ này, thì người đời còn chê cười ông làm một người cha không tử tế, mà chức vụ của ông lại quan trọng ở trong triều đình, hoàng thượng lại công xử phân minh, biết mình ngược đãi con của chính thất, thì kiểu gì cũng phạt không nhẹ. Thôi thì đánh đứa con này mấy gậy, lúc sau thì bù cho nó sau vậy.

- Được, người đâu, mang gậy lại đây cho ta.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

Mặc dù ngày hôm đó Vũ Lâm đánh Vũ Lâm Ngọc cũng chỉ có 2 đòn, nhưng nhiều đó thôi cũng đủ làm nên trong phủ dậy sóng, bởi vì bọn nô tài trong phủ biết rằng, bây giờ đại tiểu thư đã không còn khác xưa nữa.

Hôm nay trong phủ đang rất nhộn nhịp, bọn nô tài đang chạy tới chạy lui dọn dẹp, người thì đi mua bánh mua kẹo, người thì đi mua chăn giường mới, bởi ở Vũ gia sắp có một vị khách từ phương xa tới.

Niên Niên liền hỏi Ngưng Nhi xem vị khách khiến cho Vũ Lâm phải kính 10 phần kia là ai, Ngưng Nhi liền cung kính đáp:

-Thưa tiểu thư, em cũng không biết vị khách bí ẩn đó là ai. Chẳng qua bọn nô tài trong phủ đồn rằng vị khách được ơn cứu mạng của lão gia, liền muốn đến đây nói lời cảm ơn, cũng như giúp đỡ lão gia.

-Cái gì? Cha của ta cũng có lúc tốt vậy sao?

-Em cũng không biết, nhưng nghe nói thân phận của vị khách này không hề tầm thường.

Phải rồi, Vũ Lâm đòi nào lại ra tay nghĩa hiệp cứu vớt chúng sinh chứ, chẳng qua ông ta sắp có mưu đồ gì thôi. Nói thật vị khách phương xa này Niên Niên chẳng để tâm tới, nhưng nếu lợi dụng vị khách này chọc tức Vũ Lâm Ngọc cũng là một cách để xả stress a.

-Ngưng Nhi, hôm nay ta cũng chả muốn ở trong phủ, hay ra kinh thành chơi một chuyến?

-Không được tiểu thư, em nghe nói lão gia muốn gả con gái cho vị khách kia, lỡ như may mắn thì...

-Em lại muốn bán ta đi nhanh như thế sao?

-Thưa không phải, chỉ là em mong tiểu thư nửa đời sau được hạnh phúc, ước nguyện của phu nhân cũng thành sự thật.

-Ta tự có tính toán riêng, mau mau đi thôi, ở lại trong phủ này ta cảm thấy ngột ngạt quá. Nhớ mang theo một ít tiền, có việc thì chúng ta cần dùng.

-Vâng thưa tiểu thư.

Dạo kinh thành một chuyến, Niên Niên cũng phải cảm thán vài câu. Ở đây nam thanh nữ tú đầy rẫy thế kia, càng ngắm lại càng thích a. Di chuyển tầm mắt đến tiệm thuốc, mới chợt nghĩ ra cũng phải mua một ít nhân sâm cho Vũ Lâm, nếu không ông ta biết Niên Niên trốn đi chơi thế này thì sẽ viện lý do mà làm xấu mặt Niên Niên, nhưng thế không tốt không tốt a. Nghĩ như thế nên Niên Niên liền sai Ngưng Nhi đi mua cho mình, đợi một chút thì trời đổ cơn mưa lớn. Cho nên chuyến đi này đành dừng lại tại đây thôi.

Niên Niên cùng Ngưng Nhi đi về phủ, thì lại thấy được một màn rất kì lạ. Một tên ăn mày đang ngồi dưới đất, mặc cho trời có như thế nào thì hắn ta vẫn không chịu tìm chỗ trú mưa, Ngưng Nhi tò mò liền hỏi:

-Tiểu thư tiểu thư, tên ăn mày này thật quái gở, trời mưa lớn thế này mà cứ thích ngồi ở đó, hình như hắn ta có bệnh.

-Em đừng nói như vậy, nhanh nhanh đi đến cái sạp đằng kia, mua một chiếc ô về đây cho ta, nếu được mua thêm một cái bánh bao hấp nữa.

Ngưng Nhi nghe vậy liền làm theo. Bây giờ chỉ còn một mình Niên Niên ở đây cùng với tên ăn mày. Như bắt gặp được ánh mắt, tên ăn mày này liền ngược mặt lên nhìn Niên Niên. Cả hai nhìn chăm chú đối phương hồi lâu, Niên Niên liền cảm thấy đôi mắt phía sau bộ râu lởm chồm kia thật đẹp, dù thân phận hắn ta có bần hàn đến cỡ nào, nhưng đôi mắt ấy lại toát lên sự thanh tao, nhã nhặn.

Ngưng Nhi từ xa tiến lại, Niên Niên liền cầm chiếc ô mới mua và một túi bánh bao hấp đi đến chỗ tên ăn mày kia. Niên Niên mở ô ra rồi che cho tên ăn mày, đưa túi bánh bao hấp cho hắn và nói:

-Ngươi mau mau cầm dù này rồi đi tìm chỗ trú mưa đi, đừng có ngồi mãi ở dưới đất thế này kéo bệnh.

Nói xong, tên ăn mày này vẫn không nhúc nhích, Ngưng Nhi liền phát hỏa:

-Tên ăn mày kia, tiểu thư ta có lòng tốt như thế mà ngươi không chịu nhận, như vậy là xem thường tiểu thư ta hay sao?

-Được rồi Ngưng Nhi.

-Nhưng tiểu thư...

Niên Niên liền quay sang nói với tên ăn mày:

-Ngươi mau mau cầm lấy đi, xem như ta giúp ngươi lần này, nếu muốn đền ơn thì cứ đến phủ của thừa tướng Vũ Lâm. Giờ ta có việc phải đi trước, nếu có duyên thì cứ đến tìm ta.

Cuối cùng tên ăn mày kia cũng cầm lấy cái ô cùng túi bánh bao, Niên Niên như có cảm giác ánh mắt của hắn ta vừa lóe lên tia sáng. Nhưng dù thế nào thì cũng phải về phủ cho kịp, trời sắp gần tối, nếu không Vũ Lâm lại la rầy thì lại mệt. Niên Niên liền đi vội về nhà, trong cơn mưa tầm tã ấy, có một tên ăn mày đã phải lòng một thiếu nữ họ Vũ.

Chương 32

Vừa vào phủ liền thấy Vũ Lâm cùng mẹ con Vũ Lâm Ngọc đang cười cười nói chuyện với một thanh niên tầm khoảng 16 tuổi, Niên Niên có thể đoán được đây chắc chắn là vị khách bí ẩn kia. Tướng mạo này nói đẹp thôi còn chưa đủ, cử chỉ nhìn phóng khoáng, thanh tao, khuôn mặt phong lưu xen lẫn một chút tinh ranh, nhưng đôi mắt này không thể bị được với tên ăn mày kia.

Niên Niên không chần chừ liền tiến vào trong phủ:

- Thưa phụ thân, nữ nhi đã về tới, không kịp tiếp đón khách quý, mong phụ thân đừng trách nữ nhi.

- Người đi đâu sao giờ này mới về, có biết mọi người trong nhà lo lắng thế nào không?

Lo lắng cái cóc, chính bản thân người vừa mới cười vui vẻ với mẹ con Vũ Lâm Ngọc xong, giờ đây lại nói lo lắng cho ta, có má nó tin. Nghĩ một đàng như thế, nhưng Niên Niên nào dám nói ra:

- Thưa phụ thân, chẳng qua nữ nhi cảm thấy bấy lâu nay chưa mua món quà gì tặng phụ thân, liền muốn hôm nay mua một ít nhân sâm về bồi bổ cho cơ thể của phụ thân. Ngưng Nhi, mau đem nhân sâm đưa cho phụ thân ta.

Giờ đây Vũ Lâm chẳng biết trách cứ Vũ Hoa Chi như thế nào, còn chưa kể khách quý còn đang ở đây, nếu ông ta tỏ thái độ gì không tốt thì nguy.

- Được được, người mau đi vào trong, mau tắm nước nóng kéo thân thể nhiễm lạnh.

Hừ, Niên Niên ta cóc tin người lại đối xử với ta tốt như thế. Chẳng qua muốn đuổi khéo ta để còn kết duyên với Vũ Lâm Ngọc với vị khách quý này thôi. Ta đây cũng chả thêm vinh hoa phú quý, chẳng qua thú tiêu khiển của ta là chọc bọn người nhà các người tức chết a.

- Thưa phụ thân, khách quý còn ở đây mà không giúp phụ thân tiếp, nào phải đạo làm con.

Nói đoạn, Niên Niên lại quay sang với vị khách bí ẩn kia:

- Tiểu nữ tên là Vũ Hoa Chi, đại tiểu thư của Vũ thừa tướng, có đón tiếp gì sai mong công tử bỏ qua.

Thanh niên này đứng lên, miệng nở một vòng cung, cười cười đáp:

- Ha ha, tại hạ họ Huỳnh, tên Huỳnh Thiên. Nghe nói đại tiểu thư của Vũ thừa tướng tài sắc vẹn toàn, nay có dịp được diện kiến, đó là phúc của tại hạ.

Huỳnh Thiên là tam thái tử trong cung, chẳng qua lúc đó vị tam thái tử này chỉ mang theo một tiểu thái giám trốn ra ngoài cung lên núi chơi, nhưng lại gặp phải một toán cướp. Huỳnh Thiên vốn võ công rất tốt, nhưng địch lại đông nên thất thủ, may sao Vũ Lâm cùng đám thuộc hạ, thấy một màn này, nhìn rõ người trong cuộc này tam thái tử nên liền ra tay giúp đỡ.

Niên Niên đang ngồi trong sân, ngắm nhìn mặt trăng tròn vành vạnh kia. Bỗng từ vách tường xuất hiện một tên ăn mặc rách rưới đang tiến lại gần mình, Niên Niên định hét lên thì tên này liền chạy đến bịt miệng Niên Niên lại. Niên Niên nhìn kĩ mới biết được đó là tên ăn mày mà hồi chiều mình mới gặp, nhưng lạ thay, sao hắn lại đến đây vào giờ này?

- Đây, sao người lại đến đây?

Tên ăn mày kia vẫn đứng bất động không trả lời, Niên Niên thờ dãi, nói:

- Người mau ngồi xuống đây đi.

Tên ăn mày như nhận được mệnh lệnh, rất ngoan ngoãn mà làm theo.

- Đây đây, người không nói được hay sao, vì sao lại không trả lời câu hỏi của ta?

Niên Niên đợi một hồi lâu mà tên ăn mày vẫn chưa nói, Niên Niên định ngáp một cái thì trong không khí bỗng vang lên tiếng nói:

- Ta đói

Chương 33

Niên Niên bỗng bật cười, sao nam nhân này lại đáng yêu thế nhỉ?

-Giờ trời cũng đã tối rồi, ta cũng không thể nhờ Ngưng Nhi lấy đồ ăn được, vậy ngươi chờ ta một chút nhé.

Tên ăn mày liền gật đầu, hắn ta thật kì lạ, đầu cứ cúi gằm xuống bàn, không hề nhìn Niên Niên lấy một cái, bỗng trong đầu Niên Niên xuất hiện một suy nghĩ thật nực cười, phải chăng hắn cảm thấy ngại ngùng a.

Niên Niên tiến vào trong bếp, cũng chả còn đồ ăn nữa, thôi thì nấu đại cho hắn một bát mì thịt vậy, của ít lòng nhiều, với lại hắn cũng không thể đòi hỏi hơn nữa a.

Bỗng cánh cửa phía ngoài mở ra, Huỳnh Thiên tiến vào trong. Niên Niên mở to hai con mắt, sao vị đại nhân này đêm hôm khuya khoắt thế này còn không chịu đi ngủ, lẽ nào ra chuyện ta đi nấu mì cho một tên ăn mày, thì hồng bét a.

-Sao trời khuya thế này rồi mà tiểu thư còn chưa ngủ?

-Vậy sao công tử còn chưa ngủ?

-Tại hạ lạ chỗ không ngủ được nên đi dạo một vòng, ai ngờ thấy phòng bếp còn sáng, liền vào xem thử là ai đang ở trong.

-Ta cũng như ngươi, đang đi dạo thì bỗng nhiên thấy đói, liền đi vào bếp nấu mì ăn, công tử có muốn ăn không?

-Ha ha, tại hạ không đói, phụ lòng của tiểu thư rồi.

-Không sao không sao.

Qua một hồi lâu cũng không nghe được đối phương trả lời. Niên Niên lấy cái bát đựng toàn bộ mì cùng thịt, chuẩn bị rời đi thì Huỳnh Thiên lại lên tiếng:

-Đại tiểu thư có vui lòng ngày mai cùng ta du ngoạn trên thuyền không?

-Chỉ riêng ta và công tử?

Huỳnh Thiên bỗng bật cười:

-Không phải, cùng với một vài bằng hữu của ta nữa. Nếu như tiểu thư muốn thì.....

Huỳnh Thiên cố ý ngân dài ra, như có như không mà trêu đùa cô vậy.

-Muốn hay không muốn thì đợi xem tâm trạng lúc đó ta như thế nào đã

-Vậy tâm trạng như thế nào mới muốn đi chung với ta?- Nói đoạn, Huỳnh Thiên tiến càng sát lại Niên Niên, hai người dường như cách nhau chỉ khoảng một gang tay.

Niên Niên thuận thế dùng tay nắm nhẹ lấy cằm của Huỳnh Diệp, đưa khuôn mặt của hắn sát gần với mặt của Niên Niên. Mắt hai người nhìn chăm chăm vào nhau, Niên Niên cười nhẹ một cái:

-Chẳng nào ta có tình cảm với công tử đây đã.

Rồi Niên Niên buông tay ra, liền đi thông thả về viện của mình, xem như chuyện vừa rồi như không có xảy ra. Còn đối với Huỳnh Thiên thật lạ. Hắn ta dường như cảm thấy mình có cảm tình với vị đại tiểu thư kia. Mấy năm trêu chọc nữ nhân, không ngờ hắn lại thất thủ dưới đôi mắt đẹp như ánh trăng, cả cái tính cách thích trêu đùa của nữ nhân này nữa.

Niên Niên ngồi đối diện với tên ăn mày, nhìn hắn chậm rãi ăn từng đũa từng đũa, không có bộ dạng háu ăn như những tên ăn mày "bình thường" khác. Cảm thấy bây giờ thật vô vị, Niên Niên liền trò chuyện với con người đang ăn kia.

-Này, ngươi tên là gì vậy?

Một giọng nói ồm ồm phát ra từ kẻ ăn mày:

-Ta tên là Trầm. - Nói đoạn, hắn lại quỳ xuống dưới chân Niên Niên, làm bộ dạng hết sức đáng thương:

- Ta biết quét nhà, lau nhà, nấu cơm rửa bát, nếu được.....ta cũng có thể làm ấm giường cho tiểu thư. Nhưng chỉ mong tiểu thư thu nhận ta.

Ngay cả trên gương mặt hần còn phon phớt hồng, sao nghe có cảm giác như đây là tiểu tướng công bị Niên Niên bán nạt vậy a.

-Nhưng ta cũng chỉ là đại tiểu thư thấp kém, cũng chả biết có thể nuôi nổi người hay không, vậy người còn muốn đi theo ta?

-Được tiểu thư thu nhận là phúc phận của tại hạ, tại hạ không cần người nuôi, nếu được thì tại hạ sẽ cố gắng kiếm thật nhiều tiền về cho tiểu thư.

Này này, người đừng có làm ra vẻ tiểu tướng công chịu mọi khổ cực để kiếm tiền về cho nương tử a

-Thôi thôi, người đứng lên đi, kiếm chỗ ngủ trước đã, rồi mai ta dắt người mua sắm vài thứ.

Trầm đứng lên đi theo Niên Niên, đi được hai bước thì bỗng hần quay ra đằng sau, mắt nhìn xung quanh, cứ như đang cảnh cáo ai vậy.

Cách xa vài ba ngôi nhà có hai người một nam một nữ đang trò chuyện với nhau.

-Người nhìn xem A Cát, sao chủ nhân của chúng ta lại phải quỳ gối trước một con xú đàn bà rách nát kia chứ.

-Người nhỏ giọng lại, chủ nhân làm việc gì cũng có dự liệu, bọn thuộc hạ như chúng ta không có quyền phán xét. Ăn nói không cẩn thận coi chừng cái mạng rách của người cũng không giữ nổi.

-Nhưng...nhưng

-không nhưng nhị gì cả, đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Trời hôm nay không mưa cũng không nắng, đối với Niên Niên đúng là một ngày đẹp trời. Lời hứa với Tam điện hạ khó lòng tránh. Thứ nhất là hần có quyền, đi là thể hiện Niên Niên ta nể mặt hần, thứ hai là kiểu gì cũng gặp Vũ Ngọc, trêu chọc chút cũng đỡ chán ở cái thế giới cổ hủ này. Thứ ba là sẵn tiện dẫn theo Trầm, hần ta cũng cần có đồ để mặc chứ.

Nghĩ vậy, Niên Niên liền gọi Trầm:

- Người mau mau đi tắm rửa một chút, bồn cô nương thấy ngày hôm nay thiên thời địa lợi nhân hòa, dẫn người đi mua y phục tốt.

Trầm không nói tiếng nào, hần như chú chó nhỏ ngoan ngoãn làm theo lời của Niên Niên. Tắm rửa xong xuôi, Niên Niên, Trầm cùng Ngưng Nhi, ba người tiến thẳng vào kinh thành. Đầu tiên Niên Niên ghé qua tiệm y phục, ông chủ ở đó tươi cười chào hỏi:

-Chào khách quan, ngài ghé qua tiệm y phục của ta ngày hôm nay có việc gì không?

-Người hỏi lạ, không mua đồ chẳng lẽ qua đây tham quan?

-Ha ha ha, khách quý, ngài đừng nói vậy. À, hôm qua tiệm ta mới nhận được một lô hàng y phục dành cho nữ rất đẹp, để ta liền sai người đem ra cho khách quan xem thử?

-Không cần, ta muốn người kiếm y phục cho nam nhân này, loại nào tốt một chút.

-Vâng vâng ạ, người chờ ta một chút.

-Khoan...

Ông chủ liền khựng bước, sao tiểu cô nương này nhìn dung nhan tuyệt mỹ nhưng tính cách lại mẹ nó không dễ thương một chút nào vậy?

-Sẵn phiền người đưa hần đi cạo râu, cắt tóc sao cho gọn gàng một chút.

-Nhưng... cửa hàng ta chỉ bán y phục a.

-Đi nhanh, ta sẽ trả thêm chút tiền.

Ông chủ nghe đến tiền liền sáng mắt:

- Vâng, mời công tử đi theo ta.

Trầm liền đi theo, lúc đi ngang qua Niên Niên, không ngờ mùi hương của nàng dường như bao trùm trí óc của hắn trong phút chốc, khiến hắn không thể ngưng được ngại ngùng mà cước bộ nhanh hơn một chút. Đây là người con gái mà hắn gặp trong ngày mưa rào hôm ấy, nàng trong y phục trắng tinh khôi dường như không nhiễm chút bụi trần, từ từ tiến lại lấy ô che mưa cho hắn, hành động của nàng như rót mật vào tim hắn, khiến hắn như không phút nào không nghĩ tới nàng vậy.

Niên Niên đợi một lúc lâu, cuối cùng cũng thấy một nam tử đi ra cùng ông chủ. Niên Niên dường như bị lóa cả hai mắt. Nam nhân khuôn mặt không còn bộ râu lún phún, mới thấy được cái làn da trắng cùng vẻ đẹp tuấn tú, tóc được buộc gọn gàng, khoác trên mình bộ y phục màu xanh ngọc bích, tôn lên được cái vẻ thanh cao vốn không có ở một tên ăn mày. Túm quần lại là: HẢO HẢO SOÀI CA.

Cả ba người cùng đi dạo trong kinh thành, Ngưng Nhi liền lo lắng nói với Niên Niên:

- Tiểu thư tiểu thư, tam thái tử mời chúng ta hôm nay đi du ngoạn trên thuyền, không mau mau nhanh lên thì sẽ muộn mất.

- Được được. À, Trầm, ngươi có muốn đi chung với chúng ta không? Nếu không thì ngươi cứ về nhà trước.

Trầm không do dự liền nói:

- Đại tiểu thư đi đâu ta theo đó.

- Ha, được thôi. Nhưng nhớ đi sát theo ta là được.

Niên Niên bước lên thuyền, quan sát một chút thì thấy đám người Tam điện hạ ở đằng kia, liền qua chào hỏi:

- Tham kiến tam thái tử, ta có chút việc nên tới trễ, mong thái tử thứ lỗi.

Huỳnh Diệp nhìn thấy tiểu cô nương thú vị này, liền không trách cứ mà còn nói:

- Không sao không sao, ta tưởng đại tiểu thư còn không chịu tới, ai ngờ lại thấy tiểu thư ở đây.

- Lời mời của điện hạ, ta nào dám không đến?

Vừa mới nói được câu đó, lại thấy Vũ Ngọc cùng nha hoàn từ đâu bước ra:

- Tham kiến tam thái tử, chúc ngài ngày hôm nay hảo hảo tốt- Kèm theo đó Vũ Ngọc cũng không quên giả vờ đỏ mặt, thể hiện vẻ thẹn thùng của một thiếu nữ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Tam thái tử bất chợt lên tiếng:

- Sở dĩ hôm nay ta mời đại tiểu thư cùng nhị tiểu thư quả thật có việc. Bọn của ta muốn gặp đại tiểu thư.

Niên Niên nhú mày, cốt truyện không hề giống như vậy. Phải chăng đây chỉ là tình cờ xảy ra không đáng để ý tới. Đột nhiên nghĩ đến Trầm, hắn là ai, cô không biết, hắn là người như thế nào, cô lại càng không biết. Chỉ là lần gặp đầu tiên mới thấy hắn đáng vẻ thật thà, nhưng phải chăng đó chỉ là lớp nguy trang, phía sau là một con người thâm sâu khó lường?

Niên Niên mãi nghĩ nên không chú ý tới Vũ Lâm Ngọc đang đứng kế bên. Nàng ta cười trên mặt, nhưng tay trong áo lại đang xiết chặt chiếc khăn thêu hình hoa cẩm tú. Vũ Hoa Chi mà nàng gặp gỡ ngày hôm đó khác hoàn toàn với Vũ Hoa Chi nàng biết. A ta nhu nhược gốc ghé, bản thủ không ai thêm dóm ngó. Nay ả lại được chú ý, nếu là tên người làm thì không nói làm chi, nhưng lại là hảo hữu của tam điện hạ, không là tướng quân thì cũng là tể tướng, không là con nhà gia thế thì cũng là thương nhân, không là trung lưu thì cũng là thượng lưu. Khi nào lại có chỗ tốt cho con nhỏ chết tiệt kia chứ?

Niên Niên liền kính cẩn hỏi:

- Tiểu nữ quanh năm ở trong nhà, không nhớ rằng mình cũng có bạn.

Huỳnh Diệp cười về thân thiện:

- Ngươi không biết hảo hữu của ta, nhưng hắn lại biết đến ngươi. Thôi thôi, không nói nhiều nữa, mời đại tiểu thư đi theo ta.

Niên Niên đi theo tam thái tử, liền nhìn thấy một căn phòng được trang trí mộc mạc giản dị. Đột nhiên Huỳnh Diệp đứng lại, làm động tác cúi người, tay đưa ra rồi nói:

- Mời đại tiểu thư vào trong, đừng lo, bạn tốt của ta không ăn thịt tiểu cô nương hiền lành đâu.

Niên Niên vốn dĩ cũng không sợ, chỉ có điều thắc mắc: chắc gì hắn đã ăn được ta.

mẫu truyện nhỏ

Tác giả: -Trầm ơi, người nói ít quá, coi chừng tiểu cô nương trong lòng không thích người đâu.

Trầm: -Ta có ngoại hình tốt, hảo hảo soái ca, dĩ nhiên nàng sẽ thích ta thôi.

Tác giả: - Nhưng người cứ như tảng băng, không sợ lạnh chết nàng sao??

Trầm: -Không sao, trái tim ta rất ấm áp, ta sẽ ôm nàng, sưởi ấm cho nàng, cho nàng mọi thứ mà ta có.

Tác giả: Hự hự, người lại cho ta ăn mấy thứ cầu lương này, thật quá đáng, hic TT~TT

Trầm: Người chỉ là ganh tị với nàng vì không có một nam nhân tốt như ta, người mau mau viết đến đoạn ta và lão bà tương lai cưới nhau, động phòng hoa chúc càng tốt.

Niên Niên: Người không mau mau về nhà mà còn ở đây ăn hiếp tác giả hả?

Tác giả: Hic, phải phải, xem coi lão công tốt của con bắt nạt bà mẹ già đây, hicc

Niên Niên: Ngày nào hai chúng ta xả tình cảm trước tác giả, ghen một chút cũng không sao đâu, còn giờ mau mau về nhà, ta hầm canh gà cho chàng rồi.

Trầm: Lão bà là nhất.

Tác giả:.....(khó có thể nói thành lời)

=====

Spoil nhiều đó thôi, sắp xuất hiện thêm một anh nam phụ si tình vì nữ chính đây. Ta cũng rất mong chờ xem con nhà ai mà lại đi thích tiểu Niên Niên nhà ta đây.

(Trầm: Lão bà là của ta a, người đừng giành)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Không Về Làm Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.